

October - December 2024 | Volume 73 | No 4

THE FAITH magazine

Revistă de
cultură și
spiritualitate
editată de
Mitropolia
Ortodoxă
Română a
celor două
Americ

PR. Marius D. Dumitrescu

Sărbătoarea Anului Jubiliar și a hramului Bisericii Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe din New York

Arhidiacon. Dr. Adrian Sorin Mihalache

Taina vieții – fenomenologia și miopiile științei

PASTORAL LETTER

Pastoral Letter for the Feast of Lord's Nativity 2024

contents

† NICOLAE

Pastoral Letter for the Feast of Lord's Nativity 2024 | **3**

PR. VALENTIN ILIEȘ

Târnosirea Bisericii din San Antonio, Texas. Trei zile cu revărsare de har și bucurie duhovnicească | **5**

PR. MARIUS D. DUMITRESCU

Sărbătoarea Anului Jubiliar și a hramului Bisericii Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe din New York | **10**

ARHIDIAC. DR. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Taina vieții – fenomenologia și miopiile științei | **14**

ST JOHN OF DAMASCUS

On Angels | **19**

NEWS

PRESS OFFICE OF THE ROMANIAN PATRIARCHATE

Working Session of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church | **23**

TEODORA GÎRLONȚA

ROYA Congress | **24**

ARHIDIAC. DR. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Liniștea interioară și zgomotul societății de consum | **26**

Itinerariul American de concerte de colinde al Corului Psaltic „Sf. INOCHENTIE de la PROBOTA” | **29**

PROTOS. IEREMIA BERBEC

Hram la Mănăstirea Sf. Dimitrie cel Nou din Middletown, NY | **30**

PR. MIHAI FAUR

Binecuvântarea noului locaș de cult al parohiei Sf. Martiri Brâncoveni, Shelton, CT | **32**

MIHAELA LIVINGSTON

The feast day of Saint Luke the Evangelist in Columbia, SC | **34**

IULIANA GHEORGHE

National Day of Romania celebrated in South America | **36**

2024 ROYA Winter Camp “Caroling Camp” | **39**

† IOAN CASIAN

Pastorală la Praznicul Nașterii Domnului 2024 | **42**

EDITORIAL BOARD

His Eminence Metropolitan Nicolae

His Grace Bishop Ioan Casian

V. Rev. Fr. Vasile Mureșan

V. Rev. Fr. Daniel Ene

The Faith Magazine is published quarterly by the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas. Opinions published in this magazine do not necessarily reflect the position of the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas unless so stated.

Annual Subscription:

USA, \$10.00

CANADA, \$15.00

INTERNATIONAL, \$25.00

Postmaster send address changes

to Credința – The Faith,

5410 North Newland Avenue,

Pastoral Letter for the Feast of Lord's Nativity 2024

† NICOLAE

by the mercies of God
Archbishop of the Romanian Orthodox
Archdiocese of the United States of America
and Metropolitan of the Romanian
Orthodox Metropolia of the Americas

*To our beloved Clergy and Orthodox Christians,
grace, peace and joy from Christ the Lord, and
from us a hierarchical blessing.*

**Most Reverend Fathers,
Beloved Faithful,**

The Feast of the Lord's Nativity again offers us an occasion for joy and for proclaiming the wonder that took place in the cave of Bethlehem, the descent of God to earth that He might bring mankind to Himself, free them from *darkness and shadow*, and renew and illumine the entire creation. The songs of the holy festal services and the Church Fathers declare and explain the miracle of the illumination of mankind and of all creation through the Incarnation of the Son of God.

The disobedience of Adam at Eve's prompting brought estrangement from God and death to mankind. This is the ancestral sin in which all mankind exists, from Adam to Christ. But God found a way to bring correction, again through woman, through the Virgin Mary: *"You have borne the Savior, O Virgin Theotokos. You have overthrown Eve's ancient curse. You became the mother of the Son of God. The Father is well-pleased in Him. You carry at your bosom God, the Word, made flesh. We cannot fathom this mystery. We can only believe, and give glory with you; O Lord, beyond all explanation, glory to You!"*¹ By a woman sin came and also by a woman deliverance, for the Virgin Mary turns the disobedience and pride of Adam and Eve into obedience and humility through the words *"Behold the handmaid of the Lord. Let it be unto me according to Your Word."*²

The Holy Confessor Fr. Dumitru Stăniloae, until recently known as a professor and great Orthodox theologian, responds to the question: *What has the full revelation that we have in Jesus Christ given us?*³ His response clarifies in the first place the problem of mankind fallen into sin, a clarification with insights valuable for every person, **of yesterday and today**, who is separated from communion with God: *"Man is thus in an abnormal state before rebirth (through Christ)... the man in whom the subject of communion has not been born... is in a state of evil. He consciously hinders the birth of the subject in his neighbor and **his selfishness has no limits**. Not only does he not know of communion, but he is against it. **This enmity is a conscious opposition against God and has the character of sin**, not of a simply incompleteness of nature. **He does not love God, does not love his neighbor**, he obstructs the path of God's intentions for man, and all this because he loves himself with a selfish, false love... In every possible way **he sins against God**, and his sin against God is **unto his own destruction and that of his neighbor**. His turning away from God toward himself as the center of his preoccupations automatically brings about his immersion in **obscurity of mind, in weakening of the will, in selfish and torturous loneliness**."⁴ In this presentation of mankind fallen into sin, separated from God and isolated in egotistical*

“*Make merry, O heaven and earth, as the Prophets foretold!
Celebrate in the spirit, O Angels and men!
God is born from a Virgin and appears in the
flesh to those who sit in darkness and shadow.*”
(Verse from the LITIA of the Feast)

pastoral letter

self-love, we find **the image of fallen Adam multiplied in every human being**, from Adam to Christ, and after Christ in every person fallen, through sin, from the redemption brought by the Son of God Incarnated in the womb of the Virgin Mary.

The re-establishment of communion with God, of the re-strengthening of man's will, of liberation from selfishness, of the illumination of his mind and conscience, could not have been accomplished through the effort of man: *"the initiative of the re-establishment of man's communion with God had to begin from God, coming first into maximum nearness to man, that man might be deeply shaken regarding his profound guilt... the Incarnation of the Son of God was the beginning of communion with men. It was not merely a passing means in the service of God's love, but the **very supreme demonstration of love.**"*⁵

St. Leo the Great, Bishop of Rome, also speaks of the **humble love of God** revealed in the Incarnation of His Son: *"When the time previously decided for the salvation of mankind arrived, the Son of God entered into the lowest regions of this world, descending from the heavenly throne while not leaving the parental glory, being born of a totally new order... The Uncontainable One willed to be contained; the One before all time began to exist in time; the Lord of all, hiding the brilliance of His glory, received the appearance of a slave; the passionless God did not scorn to become a man subject to passion, and He Who is immortal willingly was subjected to death."*⁶ St. Leo explains the humble love of God revealed by St. Paul the Apostle in his beautiful hymn from the Epistle to the Philippians 2:5-11: *"...Who, being in the form of God, did not consider it robbery to be equal with God, but made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant, and coming in the likeness of men. And being found in appearance as a man, He humbled Himself and became obedient to the point of death, even the death of the cross."*

The revelation of this humble love of God for mankind is the cause of the joy of the celebration of the Lord's Birth, sung by angels and announced to all mankind: *"Let us rejoice*

*in the Lord, dearly beloved, and let us exult, celebrating spiritually, for the new day of salvation has dawned for us, a day that has long been prepared, a day of eternal blessedness. For the circling of the year again brings to us the mystery of our salvation, promised from the beginning, fulfilled in the end, which will remain forever. On this day **it is fitting that we lift up our hearts** and worship the divine mystery, for what is accomplished through a great gift of God should be treasured with great joy by the Church."*⁷

My challenge to you at this glorious feast is **that we lift up our hearts**, that we not fear because of rumors of crises, upheavals and wars, but that we put all our hope in the care and help of God. He has sent us a Savior; He guides our steps in this complicated and troubled world. The Christian is the one who can inspire hope in his neighbor that our world will find peace. The Christian is the one who, with a heart peaceful and full of the joy of the Lord's Birth, can bring equilibrium into a society divided through politic, social, cultural, and religious motives. We Romanian Christians in America, together with our brethren who have accepted the *Good News*, can be the proclaimers of peace and understanding among humanity, imitating the angels from heaven who proclaimed to the shepherds the great wonder of the Incarnation of the Son of God. I pray that Christ the Lord, Who is born in the manger of Bethlehem, may strengthen us and illumine us, may bless every priest and believer, every parish and monastery of our Archdiocese.

With a fraternal embrace in Christ the Lord, my wish is that you experience the holy feasts of Christmas, the New Year, and Theophany with health, peace, and spiritual joys!

Your brother in prayer unto God,

† Metropolitan NICOLAE
Chicago, the Feast of the Lord's
Nativity, 2024

Notes

¹ Stihira 3, Laude, *Utrenia Praznicului*.

² Luca 1, 38.

³ Dumitru Stăniloae, *Iisus Hristos sau restaurarea omului*, Editura Basilica, București, 2013, p. 115.

⁴ Ibidem, p. 116.

⁵ Ibidem, p. 120.

⁶ Sf. Leon cel Mare, *Predici la Nașterea și Arătarea Domnului și la perioada Pentecostarului*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2016, p. 18.

⁷ Ibidem, p. 17.

Târnosirea Bisericii din San Antonio, Texas. Trei zile cu revărsare de har și bucurie duhovnicească

PR. PAROH VALENTIN ILIEȘ

În perioada 29 noiembrie – 1 decembrie 2024, Parohia Sfântul Cuvios Ioan Casian și Sfântul Ierarh Andrei Șaguna, Mitropolitul Transilvaniei a devenit centrul unei sărbători pline de har, bucurie duhovnicească și întărire spirituală, odată cu sfințirea bisericii și a altarului. Acest eveniment istoric a adunat ierarhi, clerici și credincioși cu oaspeți din toate colțurile lumii, oferind parohiei și comunității ortodoxe din Texas momente de neuitat.

Ziua de Vineri: Întâmpinarea Ierarhilor și primirea Icoanei Făcătoare de Minuni din Hawaii și Vecernia Mare

Vineri, 29 noiembrie, parohia a întâmpinat cu bucurie pe Întâistătătorul ei, Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae, Arhiepiscop și Mitropolit al celor două Americi, și pe Preasfințitul Părinte James, Episcop Vicar al Episcopiei de Vest din cadrul ROCOR. Seara a continuat cu primirea **Icoanei Maicii Domnului Ivron (Portărița) Făcătoare de**

eveniment

Minuni și Izvorătoare de Mir din Hawaii, adusă de Părintele Octavian Mahler, încredințat de Părintele Nectarie Yangson.

Credincioșii, din toate colturile Americii și nu numai, în număr mare, s-au adunat să se închine icoanei și să participe la slujba Acatistului Maicii Domnului, în timpul căreia harul dumnezeiesc s-a revărsat peste cei prezenți prin darul izvorârii miraculoase de mir din icoană. Acest moment a umplut inimile tuturor celor prezenți, de bucurie, credință și nădejde. În cuvântul său de întâmpinare, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a mulțumit părintelui Octavian pentru osteneala de a aduce această binecuvântare în San Antonio, iar părintele Octavian a vorbit aducând mărturiile despre minunile săvârșite prin icoană.

Seara s-a încheiat cu Vecernia Mare, la care răspunsurile liturgice au fost date de **Grupul Psaltic Tronos**, condus de părintele arhidiacon Mihail Bucă. Ultimul moment al serii a fost dedicat rânduiei pregătirii Sfintelor Moaște și a altarului pentru sfințirea ce urma să aibă loc sâmbătă.

Ziua de Sâmbătă: Târnosirea Bisericii și a Altarului

Dimineața zilei de 30 noiembrie a început primirea și așezarea spre închinare a Icoanei Maicii Domnului din Hawaii și a continuat cu slujba Utreniei. După înveșmântarea ierarhilor și a clericilor, sub îndrumarea Înaltpreasfințitului Mitropolit Nicolae, s-a continuat cu slujba de Sfințire a apei, urmată de procesiunea solemnă în jurul bisericii, cu citirea Evangheliei, pecetluirea pereților exteriori cu Sfântul și Marele Mir și stropirea cu apă sfințită. După aceasta, ierarhii, clericii și credincioșii s-au așezat în genuchi în fața

ușilor bisericii pentru citirea rugăciunii de intrare, iar după citirea rugăciunii Înaltpreasfințitul a săvârșit rânduiala intrării propriu zise prin rostirea versetului 7 din psalmul 23; "Ridicați, căpetenii, porțile voastre.....", astfel s-a dus la bun sfârșit ritualul de sfințire a locașului de cult la exterior.

După aceasta s-a intrat în biserică, iar Părintele Protopop Iulian Aniței a citit Hrisovul, timp în care pe Sfântul Altar erau așezate Sfintele Moaște ale **Sfinților Mucenici Epictet și Astion de la Halmiris**, ce urmau să fie așezate în piciorul Sfintei Mese, alături de Hrisovul de Sfințire, semnat de ierarhi și preoți, și pomelnicele cu numele ctitorilor și a binefăcătorilor. După citirea psalmilor și a rugăciunilor de târnosire, au fost așezate în piciorul Sfintei mese cele enumerate, a fost sigilat cu ceară, iar Sfânta Masă a fost spălată cu apă de trandafir și unsă cu Sfântul și Marele Mir. Apoi au fost așezați Sfinții Evangheliști la cele patru colțuri ale Sfintei Mese și s-a acoperit masa cu acoperământ alb nou, pecetluită cu rugăciunea și sigiliul ierarhului. Sfânta Masă apoi a fost împodobită cu veșminte noi, sfeșnice, chivot și candelă, așezate Sfântul antimis și Sfânta Evanghelie. Pe tot parcursul slujbei de sfințire a bisericii, părintele Protopop Iulian Aniței a descris și explicat fiecare moment din rânduiala târnosirii bisericii.

Odată cu sfârșitul slujbei de târnosire, s-a oficiat Sfânta Liturghie, în cadrul căreia răspunsurile liturgice au fost oferite de **Grupul Tronos** sub îndrumarea Părintelui Arhidiacon Mihail Bucă. După Citirea Evangheliei, cuvântul de învățătură a fost rostit de P.C. Pr Bogdan Bucur, Profesor de Patristică la Facultatea de Teologie Sfântul Vladimir din New York. Părintele Profesor a

evidențiat, plecând de la cuvântul Evangheliei, viața și lucrarea duhovnicească a Sfântului Apostol Andrei cel Întâi Chemat, Ocrotitorul României, și a Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, Mitropolitul Transilvaniei, care rămân modele spirituale de urmat și cultivat în viața creștinilor ortodocși. Prezența Icoanei Izvorătoare de Mir din Hawaii a deschis și mai mult fereastra spre Lumina necreată a sfințeniei lui Dumnezeu și a amplificat trăirea duhovnicească de comuniune a Bisericii Triumfătoare și Bisericii Luptătoare.

La finalul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a adresat un cuvânt de învățătură despre semnificația Târnosirii unei biserici, subliniind faptul că acest act sacru nu reprezintă doar un moment de consacrare a unui loc de cult, ci și un prilej de adâncire a legăturii fiecărui credincios cu Dumnezeu. Târnosirea unei biserici este, în esență, un simbol al nașterii unei noi vieți duhovnicești, atât pentru lăcașul de cult, cât și pentru fiecare membru al comunității. Înaltpreasfinția Sa a explicat că, prin acest act liturgic, biserica devine un spațiu sacru, plin de prezența divină, destinat rugăciunii și comuniunii. Totodată, târnosirea este o invitație adresată fiecăruia dintre noi de a experimenta o transformare interioară profundă, prin deschiderea inimii spre lucrarea Harului dumnezeiesc. Așadar, în această zi de sărbătoare, credincioșii sunt chemați să reflecteze asupra chemării pe care Dumnezeu le-o adresează, o chemare la întoarcerea la El și la o viață duhovnicească reînnoită.

În continuare, Mitropolitul Nicolae a subliniat faptul că răspunsul nostru la această chemare nu trebuie să fie unul pasiv,

ci activ, printr-o înnoire constantă a credinței și a vieții duhovnicești. Așa cum biserica este consacrată pentru a deveni un loc de comuniune cu Dumnezeu, tot așa și viața noastră trebuie să fie un spațiu de întâlnire continuă cu harul divin. De asemenea, credinciosul este îndemnat să participe la viața bisericii, la slujbele liturgice, la tainele Bisericii și la faptele de milostenie, pentru a permite Harului să pătrundă adânc în inima sa și să-l transforme.

În încheiere, Înaltpreasfințitul a încurajat pe toți cei prezenți să mediteze asupra acestei chemări divine și să își adâncească credința, răspunzând cu bucurie și deschidere la darurile pe care Dumnezeu le revarsă asupra fiecărei ființe umane. Astfel, printr-o viață înnoită duhovnicește, fiecare credincios poate deveni un adevărat lăcaș al lui Dumnezeu, iar biserica devine un loc unde Harul divin se revarsă neîncetat, transformând viețile celor care se apropie cu credință și smerenie.

Pentru activitatea desfășurată în viața parohiei din San Antonio, Părintele Mitropolit Nicolae a acordat *Crucea Mitropolitană* pentru clerici părintelui paroh Valentin Dumitru Ilieș și *Crucea Mitropolitană pentru laici* Doamnei Preotese Geanina Cristina Ilieș și Doamnei Adina Pasnicu în semn de recunoștință pentru credința, jertfa și dăruirea lor pentru Biserica Mântuitorului. De asemenea, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a acordat *Crucea Mitropolitană pentru clerici*, în semn de apreciere pentru devotamentul și dăruirea lor în slujba Bisericii, P.C. Părintelui Gheorghe Militaru – Vicar Eparhial al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, și P.C. Părintelui Arhidiacon Mihail Bucă, coordonator al Grupului Psaltic

„Tronos” al Catedralei Patriarhale din București. Aceștia au fost răsplătiți pentru susținerea neobosită, implicarea activă și contribuția semnificativă la creșterea duhovnicească a comunității „Sf. Ioan Casian și Sf. Andrei Șaguna” din San Antonio. Pentru credința, dăruirea și jertfa lor, toți membrii Consiliului parohial din trecut și cei din prezent au fost răsplătiți cu *Diploma de vrednicie mitropolitană*, iar ctitorii și binefăcătorii au primit diplome de vrednicie, plachete comemorative de recunoștință, medalii și icoane ale sfinților ocrotitori ai parohiei, ca semn al prețuirii și aprecierii pentru contribuția lor materială și spirituală. Un moment cu adevărat istoric și emoționant a fost darul adus de P.C. Pr Gheorghe Militaru a unei părți din moaștele Sfântului Ioan Casian, un dar de o valoare spirituală inestimabilă, trimis de Preasfințitul Părinte Episcop Siluan, al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei, care a devenit un tezaur duhovnicesc, de neprețuit pentru întreaga comunitate, întărind legătura cu sfinții și aducând binecuvântare asupra parohiei.

Bucuria trăită prin conferință și Concert de Colinde

După-amiaza evenimentului a continuat într-o atmosferă de sărbătoare și comuniune, cu un banchet festiv, un prilej de apropiere între membrii comunității și o manifestare a recunoștinței față de binecuvântările primite. În cadrul acestui moment special, Doamna Preoteasă Dr. **Jeannie Constantinou**, Profesor Emerit de Studiu Biblic și Patristică la Universitatea din San Diego, un exemplu viu de trăire duhovnicească autentică și profundă, a susținut o conferință remarcabilă despre *semnificațiile teologice și implicațiile spirituale ale sfințirii unei biserici*. Cu o vastă experiență academică și o profundă înțele-

gere teologică a tradiției patristice, Doamna Constantinou a aprofundat tema sfințirii bisericii nu doar ca pe un act liturgic, ci ca pe un proces prin care întreaga comunitate este chemată la o transformare duhovnicească. A explicat cum acest act sacru nu doar că consacră un loc de cult, dar îl face un spațiu în care Harul divin pătrunde în mod special, reînnoind sufletele celor care se apropie cu credință.

De asemenea, a subliniat legătura strânsă dintre sfințirea unei biserici și răspunsul personal al fiecărui credincios la chemarea lui Dumnezeu. Fiecare dintre noi, a spus ea, este chemat să devină o „biserică vie”, prin trăirea unei vieți curate, pline de iubire și de smerenie, iar biserica, prin sfințirea sa, ne îndeamnă să devenim părtași ai aceleași transformări interioare. Această conferință a fost un moment de reflecție profundă, în care toți cei prezenți au avut ocazia să mediteze asupra semnificației adevărate a sfințirii și asupra modului în care acest act sacru poate influența și îmbogăți viața spirituală a fiecărui credincios. A fost un dar de înțelepciune și lumină, care a inspirat pe toți să răspundă cu mai multă credință și dăruire chemării lui Dumnezeu de a trăi în comuniune cu El.

După conferință, Grupul Psaltic Tronos condus de P.C. Pr Arhidiacon. Mihai Bucă a încheiat momentul festiv cu un concert emoționant de colinde și cântece patriotice, aducând un omagiu atât tradiției creștine, cât și celei românești.

Sâmbătă seara s-a încheiat cu slujba Vecerniei și închinarea la Icoana Maicii Domnului Portărița din Hawaii, iar PS James a ținut un cuvânt de încurajare și mulțumire pentru cele două zile pline de har și bucurie duhovnicească petrecute în biserica românească din San Antonio.

Ziua de Duminică: Liturghie Arhierescă, Te Deum pentru Ziua Națională a României și Agapă Frățescă

Duminică, 1 decembrie, ziua a început cu întâmpinarea Icoanei Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului Portărița din Hawaii, a continuat cu slujba Utreniei cântată de psalții Grupului Tronos. La Cântarea a 9 a Canonului au fost întâmpinați Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae și PS Episcop James de Sonora. Sfânta Liturghie a fost oficiată de cei doi ierarhi, alături de soborul de preoți și diaconi din care au făcut parte inclusiv P. C. Pr Arhidiacon Mihail Bucă și clericii prezenți, membrii din Grupul Tronos. După citirea Sf. Evanghelii, P.S. James de Sonora a ținut cuvântul de învățătură. Preasfinția Sa James a spus ca prin Evanghelia vindecării orbului din Ierihon, suntem chemați să reflectăm asupra luminii spirituale pe care Hristos o aduce în viețile noastre. Orbirea fizică a acestui om este un simbol al orbirii spirituale cu care ne confruntăm adesea în viața noastră, când nu vedem adevărul lui Dumnezeu sau nu înțelegem voia Lui. Însă, asemenea orbului din Ierihon, care nu a ezitat să strige după ajutor, și noi suntem chemați să ne deschidem inimile și să cerem ajutorul Domnului. Hristos nu doar că vindecă trupul, dar și luminează sufletul, îndepărtând întunericul păcatului. Răspunsul orbului, care a crezut cu toată ființa sa în puterea lui Hristos, ne învață despre credința vie și despre curajul de a-L căuta pe Dumnezeu chiar și atunci când totul pare imposibil. Vindecarea lui a fost rezultatul unei întâlniri personale cu Hristos, iar noi suntem invitați, prin această Evanghelie, să avem aceeași atitudine de deschidere și credință. Prin urmare, să ne

rugăm ca Hristos să ne deschidă ochii inimii noastre, să vedem adevărul Lui și să răspundem chemării Sale, astfel încât să putem merge pe calea mântuirii, urmându-L cu credință și smerenie.

După Sfânta Liturghie s-a săvârșit slujba de mulțumire (Te-Deum) la **Ziua Națională a României, 1 Decembrie**, iar la Sfârșitul acesteia IPS Mitropolit Nicolae a vorbit pe scurt despre contextul istoric al acestei comemorări.

Ierarhii, preoții și credincioșii au avut bucuria de a se închina Icoanei Izvorătoare de Mir din Hawaii, iar cântările oferite de corul parohiei au completat atmosfera de sărbătoare. Sărbătoarea s-a încheiat cu o agapă frățescă, în cadrul căreia credincioșii au împărtășit bucuria și recunoștința pentru momentele trăite.

O Moștenire pentru Generațiile Viitoare

Sfințirea bisericii din San Antonio a fost mai mult decât un eveniment liturgic – a fost o mărturie a credinței, a dragostei și a unității unei comunități binecuvântate. Bucuria târnosirii și prezența Icoanei Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului au adus o binecuvântare deosebită, oferind un exemplu viu de comuniune creștin ortodoxă pe pământ american. Acest moment rămâne înscris în inimile credincioșilor români din San Antonio, ca o lumină călăuzitoare spre o viață trăită în Hristos. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Sărbătoarea Anului Jubiliar și a hramului Bisericii Sfântul Nicolae

PREOT PAROH MARIUS D. DUMITRESCU

*“De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc;
de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar privegea cel ce o
păzește...” (Ps. 126,1).*

Biserica Ortodoxă Română Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe, Queens, New York serbează un an jubiliar! **50 de ani de credință și comuniune pe pământ american (1974 - 2024).**

Este o oportunitate de a experimenta cu adevărat harul și iertarea lui Dumnezeu și de a reînnoi angajamentul față de credință și comunitate. Este un timp de reflecție, rugăciune și reconciliere în care credincioșii sunt încurajați să-și examineze viețile și să-și întărească legătura lor cu Dumnezeu și cu semenii lor. De asemenea, este o ocazie pentru a exprima recunoștința pentru binecuvântările primite și pentru a ne angaja să trăim în lumina credinței și în viitor.

Aniversarea aceasta ne oferă ocazia și datoria de a ne aminti de toate eforturile celor care au contribuit la dezvoltarea bisericii noastre. De la preoți, la voluntari, la fiecare membru care a pus umărul, fiecare a avut un rol esențial în construirea unei comunități unite și puternice. Apreciem profund munca tuturor celor care s-au implicat în păstrarea și înfrumusețarea bisericii noastre, inclusiv

lucrările recente de împodobire cu pictură, care au adus un suflu nou acestui lăcaș de cult.

Parohia Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe a fost înființată în anul 1974 din inițiativa câtorva familii de români ajunși la New York. Acești români de bună credință, părăsindu-și țara, vroiau să-și mențină legătura cu patria mamă și prin Biserică. În ședința din 10 aprilie 1974, IPS Arhiepiscop Victorin Ursache a supus aprobării Cosiliului Eparhial cererea de înființare a unei parohii ortodoxe române în New York, care să fie sub jurisdicția Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi. După aprobare, a fost transferat de la Philadelphia la New York preotul Nicolae Bârsan. La început, slujbele s-au săvârșit într-o capelă închiriată de la presbiterieni, în Manhattan. După doi ani parohia rămâne vacantă și până în 1984 este deservită de mai mulți preoți.

La 14 ianuarie 1984 IPS Arhiepiscop Victorin l-a numit ca preot paroh pe Arhimandrit Dr. Mitrofor Vasile Vasilache. Odată cu venirea Părintelui Vasile și cu concursul generos al credincioșilor s-a

cumpărat în luna Iunie 1984 clădirea situată în 45-03 48 Avenue, Woodside, NY cu 85.000 \$, sumă care în răstimp de șase ani este achitată de credincioși. Biserica a fost sfințită întâia oară la 9 decembrie 1984 de către vrednicul întru pomenire Arhiepiscopul Victorin Ursache și are ca sfinți ocrotitori: Sfântul Ierarh Nicolae și Sfântul Mare Mucenic Gheorghe.

Când a preluat conducerea Parohiei Sfântul Nicolae din New York, Părintele Arhimandrit Dr. Vasile Vasilache, deși avea o vârstă înaintată, era plin de energie și elan tineresc. Părintele Vasile fiind plin de multă înțelepciune, blândețe, calm cunoștea foarte bine oamenii, știa cum să vorbească și să se poarte cu toată lumea, dăruind fiecaruia sufletul său, mângâiere, bucurie și speranță duhovnicească. Timp de 19 ani a predicat Cuvântul lui Dumnezeu stăruind asupra lui cu timp și fără timp și dedicându-se cu totul acestei comunități românești până în 6 ianuarie 2003 când, la vârsta de 93 de ani, a trecut la cele veșnice chiar în ziua praznicului Botezului Domnului.

După trecerea la cele veșnice a Părintelui

Vasile Vasilache, prin grija IPS Arhiepiscop Nicolae, a fost numit preot paroh Părintele Protosinghel Ioan Casian Tunaru, care, cu vrednicie și credință, i-a păstorit pe credincioșii români până în 2 iulie 2006, când la Chicago, a fost hirotonit Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi. Părintele, prin dedicația sa monahală a intensificat și mai mult slujbele religioase și a îmbogățit viața spirituală a comunității. La inițiativa dânsului, s-au pictat 38 de icoane praznicare uniformizate, care au dat atunci un nou aspect bisericii. Tot în această perioadă părintele Ioan Casian a acordat o atenție deosebită implicării tinerilor în viața Bisericii și totodată a Școlii Duminicale. Începând cu anul 2003, Părintele Ioan Casian, cu ajutorul voluntarilor de la biserica Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe, a organizat primele tabere de vară pentru copiii din Arhiepiscopia Ortodoxă Română din cele două Americi.

În anul 2006, IPS Arhiepiscop Nicolae l-a propus ca preot paroh pentru biserica din Queens pe Părintele Andrei Turcoane,

propunere ce a fost aprobată de Consiliul Parohial. Părintele Andrei va continua lucrarea predecesorilor săi de a menține în enoriașii parohiei Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe „*întreita iubire: de Dumnezeu, Biserică și Neam*”, așa cum spunea Părintele Arhiman-drit Mitrofor Vasile Vasilache într-o lucrare de referință publicată în 1991, la New York. A fost introdusă catehizarea credin-cioșilor în ultima duminică din lună, cu între-bări și răspunsuri din Sfânta Scriptură.

După pensionarea Părintelui Andrei Turcoane în septembrie 2011 a fost numit paroh la Biserica Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe preotul Marius Daniel Dumitrescu. Părintele dintru început a vrut o implicare și coresponsabilizare a credincioșilor în viața liturgică a parohiei și o implicare a copiilor și a tinerilor în activitățile sociale.

Odată cu venirea noului preot paroh, Biserica Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe, NY a cunoscut o revitalizare ce i-a adus un suflu proaspăt și a transformat-o într-un spațiu și mai primitiv și plin de lumină. Inspirat de dorința de a reînvia frumusețea lăcașului și de a crea un loc de reculegere autentic pentru enoriași, părintele paroh Marius Dumitrescu a început o serie de proiecte menite să înfrumusețeze biserica și să întărească legătura spirituală a comunității.

În data de **9 decembrie 2012, Biserica „Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe” a fost resfințită**, ceremonia fiind oficiată cu mare solemnitate de IPS Arhiepiscop Nicolae și PS Ioan Casian, Episcopul Vicar, alături de un sobor mare de preoți. Acest moment a marcat o nouă etapă în viața parohială, consolidând și mai mult locul de rugăciune ca un centru spiritual important pentru comunitatea din New York.

În anul 2021, biserica a continuat să se înfrumusețeze prin montarea de străni bisericești realizate în Grecia, înlocuindu-se băncile care nu mai erau potrivite din punct de vedere practic. Aceste noi străni au adus o

notă de eleganță și sacralitate, îmbunătățind atât confortul credincioșilor, cât și atmosfera liturgică a locașului de cult.

În anul 2022, un alt pas semnificativ a fost făcut în înfrumusețarea bisericii, prin adăugarea picturii bisericești în stil bizantin. Icoanele deosebit de frumoase care împodobesc acum interiorul bisericii au fost realizate în România, la Mănăstirea Ponor, Județul Alba, de maica Antonia și sub îndrumarea duhovnicească a Părintelui Stareț Irineu Curtescu. Pictura, de o frumusețe rară și unică, a adus o adâncire spirituală și o atmosferă de rugăciune deosebită în cadrul bisericii. **Slujba de sfințire a picturii bisericești** a fost oficiată cu evlavie și solemnitate de IPS Mitropolit Nicolae în data de **11 decembrie 2022**, un moment plin de har și binecuvântare pentru întreaga comunitate.

Toate s-au făcut cu ajutorul lui Dumnezeu și reprezintă un moment solemn de pioasă recunoștință și pretuire față de ctitorii acestei Biserici și față de toți cei care au păstrat-o, restaurat-o și înfrumusețat-o de-a lungul timpului. Biserica, acum mai frumoasă și primitoare, continuă să fie un loc de rugăciune, comuniune și inspirație pentru toți cei care îi trec pragul.

Organizarea **hramului bisericii Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe** din acest an a fost un dar din partea lui Dumnezeu, o oportunitate în care am trăit și am simțit prezența lui Dumnezeu în mijlocul nostru. A fost o sărbătoare care a adus binecuvântare, har și pace în sufletele tuturor celor care s-au adunat pentru al cinsti pe Sfântul Ierarh Nicolae, un moment deosebit de înălțare spirituală, o adevărată binecuvântare de la Mântuitorul Hristos, care a întărit unitatea și credința întregii comunități.

Bunul Dumnezeu a binecuvântat ca în acest an să avem la slujbele religioase pe cei doi ierarhi ai Mitropoliei, IPS Mitropolit Nicolae și PS Ioan Casian, Episcopul Ortodox Român al Canadei, moment de mare bucurie și mângâiere, semn că Dumnezeu este aproape

și că rugăciunile noastre au sunt ascultate.

Sâmbătă 9 decembrie, a avut loc conferința cu teme **“Părintele Arhimandrit Vasile Vasilache: O Viață dedicată Credinței și Comunității” și „Românii în America – Credință și comunitate de-a lungul generațiilor.”**

Prezentatorii conferinței:

♦Părintele stareț Ieremia, Mănăstirea Sfântul Dumitru, Middletown, NY, cu tema: *“De ce a ajuns Părintele Vasile Vasilache paroh la New York?”*

♦Părintele Prof. Ioan Cozma, biserica Sfântul Dumitru, Manhattan, cu tema: *“Autocefalia bisericească și module ei de acordare în lumina legislației canonice și a practicii bisericești.”*

♦Domnul Grigore Culian, New York Magazin, cu tema: *“Amintiri de neuitat cu Părintele Vasile Vasilache.”*

♦Ing. Cristian Pascu, Societatea Creștină Română DORUL, cu tema: *“Noi despre noi.”*

Amintirea Părintelui Arhimandrit Vasile Vasilache a fost un moment emoționant, iar vorbitorii și participanții la conferință au subliniat importanța continuității acestei moșteniri, angajându-se să păstreze viu spiritul misiunii și al comunității pe care Părintele a construit-o cu multă jertfă și dragoste. Prin exemplul său, Părintele Vasile Vasilache rămâne un simbol al dragostei pentru aproapele și al iubirii necondiționate pentru Biserica Ortodoxă.

Duminică dimineață, la ora 9:45, un mare grup de credincioși și un sobor de preoți îmbrăcați în minunate veșminte liturgice așteptau deja sosirea ierarhilor, în timp ce strana, condusă de **corul Psaltic „Sfântul Inochentie”**

de la Probota, era angajată în slujba Utreniei. Această Sfântă și Dumnezeiască Liturghie, oficiată cu solemnitate de către cei doi ierarhi, înconjurați de preoți și credincioși, a fost un prilej de înălțare spirituală, în care fiecare participant s-a simțit parte dintr-o comuniune cerească, unită de rugăciune și de credință. ÎPS Mitropolit Nicolae a dăruit parohiei o icoană cu Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe, ca simbol al protecției și binecu-vântării celor doi sfinți ocrotitori ai bisericii. Acest dar a fost un semn de prețuire profundă pentru comunitatea parohială și o mărturie a legăturii spirituale dintre credincioși și ierarhul lor.

Cu ocazia aniversării a 50 de ani de la fondarea parohiei, ÎPS Mitropolit Nicolae a oferit **Ordinul Sfinților Împărați Constantin și Elena** Părintelui Paroh Marius Dumitrescu, **Crucea mitropolitană americană pentru laici** mai multor credincioși și un număr de diplome jubiliare celor care au făcut parte activ din viața Bisericii „Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe”.

Mulțumim organizatorilor, donatorilor și tuturor credincioșilor Bisericii „Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe” din New York, care, de-a lungul anilor, au ascultat porunca însăși a lui Dumnezeu de a avea un locaș sfânt și frumos împodobit pentru veacurile ce vor să vină. Fie ca următorii 50 de ani să fie la fel de plini de har, iubire și unitate. Cu ajutorul lui Domnului să continuăm să construim împreună o comunitate care să reflecte valorile noastre creștine și să fie un exemplu de iubire și sprijin pentru toți cei din jur!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și părtășia Duhului Sfânt să fie cu noi cu toți! Amin.

Taina vieții – fenomenologia și miopiile științei

ARHID. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Adesea, în situațiile în care întâlnim lucruri sau fenomene pe care nu reușim să le înțelegem, îndreptăm așteptările noastre către breasla cercetătorilor - oameni obișnuiți să petreacă multă vreme în laborator, cu atenția încordată asupra unui fenomen mărunț. Se consideră, și de multe ori pe bună dreptate, că ostenitori onești ai științei sunt cei mai în măsură să ofere răspunsuri clare, precise, argumentate, despre cele ce se petrec în lumea înconjurătoare.

E adevărat, uneori explicațiile oferite de știință sunt destul de tehnice și greu de înțeles, dar par să confere siguranța că un anumit fenomen sau lucru din lumea ce ne înconjoară, a fost pe deplin scos la lumină, explicat. Știința oferă, de cele mai multe ori, reprezentări concise, uneori într-atât de concentrate încât încap într-o schemă, cuprinzând în ea o întregă familie de procese din Univers. În acest fel, o sumedenie de rezultate au asigurat materialul necesar pentru formularea unor explicații cuprinzătoare despre o largă diversitate de fenomene, cuprinzând aici aspecte foarte diferite precum dinamica lumii sau alcătuirea lucrurilor ei.

Totuși, între ariile aflate pe agenda de lucru a cercetătorilor, viața are un statut special. Pe de o parte, ei îi revine un loc distinct între preocupările științifice, tocmai datorită faptului că organismele vii, pe care le includem de regulă în ceea ce numim viață, prezintă unele caracteristici deosebite. Vietățile nu sunt lucruri, iar sfera existenței lor cuprinde mai mult decât o structură dinamică sau o anumită compoziție a organismului. Vietățile se nasc, cresc atingând maturitatea, își cresc puii și se luptă pentru supraviețuire, căutând hrană și dezvoltând un întreg comportament de adaptare la mediu. Mai mult decât atât, numeroase specii vii trăiesc în virtutea unei legături ascunse, nevăzute dar reale cu alte specii care le întrețin viața și mișcarea prin lume.

Pe de altă parte însă, viața este un cuprins de fenomene radical diferit de cele spre care țințesc întreprinderile științifice, tocmai pentru că viața e, în primă și în ultimă instanță, trăită de un subiect conștient. Viața omului este fondul pe care se constituie toate celelalte acte ale sale, ea este planul în care toate întreprinderile omenești, inclusiv cel al cunoașterii, devin posibile. Încât, chiar oprind distincțiile dintre

viață și lucruri la aceste două aspecte, se înțelege deja o dificultate insurmontabilă: viața nu poate fi cuprinsă și epuizată într-un efort de cunoaștere, câtă vreme ea este tocmai cea care face posibilă acest efort.

Edificiile moleculare și taina subiectului personal

Chestiuni de acest fel au fost afirmate cu multă convingere în cuprinsul fenomenologiei. Există indicații privind o anumită îngustime a abordărilor științifice privind lumea și viața, și o imposibilitate structurală în sesizarea esenței ei. Fenomenologul Maurice MerleauPonty scrie în acest sens: „Eu nu sunt rezultatul sau punctul de intersecție al unor cauzalități multiple care îmi determină trupul sau «psihismul», eu nu mă pot autogândi ca o parte a lumii, ca un simplu obiect al biologiei, al psihologiei sau al sociologiei, și nici nu pot să închid asupra mea însumi universul științei”¹. În alt loc, același autor scrie: „Nu se va putea explica niciodată cum ar putea semnificația și intenționalitatea să locuiască în edificii de molecule sau în grămezi de celule [...] nici vorbă de o încercare atât de absurdă. Este vorba doar să recunoaștem că, în calitate de edificiu chimic sau de asamblare de țesuturi, corpul este format prin reducere, plecând de la un fenomen primordial [...] al corpului perceput, pe care gândirea obiectivă îl investește, dar căruia nu trebuie să îi postuleze analiza terminată”². „Supra nediferențiată” de energii, scrie și cosmologul rus Alexei Nesteruk, nu poate avea prea mare „relevanță pentru adevărul existenței”, și nu poate „umple viețile de conținut și semnificație”³.

Neajunsurile abordărilor fenomenologiei

Pe de altă parte însă, dacă ținem cont de considerațiile lui Michel Henry, constatăm că nici proiectul fenomenologic – așa cum a fost

abordat de Husserl sau de Heidegger -, ca drum al reflecției de a adânci misterul vieții, nu poate surprinde viața. Ființarea-în-lume avută în atenție de fenomenologie, scrie Henry, nu privește viața și nu reține în niciun fel esența ei, care este tocmai aceea de a se autorevela. Pe de altă parte, spune el, și în fenomenologie rămâne nelămurită „pulsivitatea existenței și în om (...) de a fi în posesie de sine”, și deci de a putea acționa (*autónomos*)⁴. Încercând o cuprindere mai largă, Michel Henry vede în întreaga istorie a gândirii europene diferite forme de a concedia viața, de a o destitui, prin reducerea ei la nivelul unor structuri, printr-o descompunere cauzală, în lanțuri de procese biochimice care trimit la funcționalitatea ei așa cum o putem observa în câmpul de cercetare al fizicii. Prin aceasta, demersul de „cuprindere” a vieții sfârșește în confuzie. Vede fără să distingă viul și ființarea arătată în ființarea-în-lume, constituind viul prin formule străine de esența lui, provenite din teritoriul „lucrurilor”.

În fine, Michel Henry subliniază și faptul că fie și în situația în care viața este abordată ca fiind principiul metafizic al universului, ea este lipsită de ceea ce îi este constitutiv și specific, anume „capacitatea de a se autorevela”⁵. În particular, el reproșează și fenomenologiei lui Heidegger că, în faptul de a fi (de a apărea) există o „neutralitate înfricoșătoare” care ajunge să așeze, sub aceeași umbrelă a „ existenței”, într-un mod indistinct și oamenii, și trupurile lor, și lucrurile lumii. El merge până acolo încât afirmă că înțeles astfel, faptul de a apărea al lumii nu este doar indiferent față de ceea ce-i dezvăluie, ci chiar incapabil de a-i oferi existența”⁶.

Înțelesurile vieții ca autorevelare – lectura lui Michel Henry

Constatări de acest fel sunt receptate de Michel Henry ca dovezi ce sprijină ideea că

știința și fenomenologia nu au reușit să abordeze adecvat viața. Având în atenție cuvintele lui Hristos („Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”), Henry înțelege viața ca autodezvăluire. El va pune în rândul autodezvăluirilor tot ceea ce aparține vieții, care se revelează și deopotrivă ceea ce ea revelează⁷. Acest mod de a înțelege viața face pe de o parte, evident faptul că în atenție se află ceva foarte îndepărtat de sfera științelor, de preocupările biologiei, biochimiei și a celorlalte domenii de cercetare a viului. Pe de altă parte însă, în toate acestea se vede și faptul că neputința științelor de a surprinde viața nu vine din metoda cartesiană, din abordarea reduționistă a științelor naturii, obișnuite să urmărească, să măsoare ceea ce este vizibil. Henry pune imposibilitatea de a surprinde și cu atât mai puțin de a cuprinde viața, în seama cunoașterii sau experienței deschise spre lume, a „oricărei forme de experiență care cere și împrumută fenomenalitatea ei fenomenalității lumii”⁸. În contextul propus de fenomenologie, marcat de absența vieții sau de o inadecvată abordare a ei, creștinismul, afirmă Henry, scoate la iveală două teze fundamentale, de o noutate absolută. În deosebire față de concepția greacă, spune Henry, în care omul era mai mult decât viața, fiind definit prin formula animal rațional (chestiune remarcată și de Heidegger, prin aceea că demersul de conturare a unei ontologii a vieții se desfășoară într-o „manieră privativă”), creștinismul plasează *viața deasupra omului*. Henry va spune apoi că viața trebuie înțeleasă ca fiind mai mult chiar și decât omul înțeles în mod adecvat ca viu⁹. Aceste două teze vor fi în atenția lui Henry, conturând de fapt ceea ce va fi înțeles, în abordarea fenomenologică a vieții: auto-revelare și Adevăr.

Harul, sufletul și viața - o legătură indisolubilă

Până la urmă, incongruența dintre viața

resimțită în mod personal și mecanismele ei biologice - în sarcina cărora sunt puse încercările de explicitare exhaustivă a ei, se dezvăluie într-un mod evident, dacă luăm în considerație accepțiunea teologică a vieții, având deci în atenție legătura strânsă dintre viață și suflet. În teologia creștină, omul a devenit ființă vie după ce Dumnezeu a suflat asupra lui suflare de viață (*Facere*, 2,7) De aceea, „sufletul fiecăruia dintre oameni este și viața trupului însufletit prin el...”¹⁰, încât se poate spune că viața trupului este înțeleasă de fapt ca „lucrare ce iradiază din suflet”¹¹. Prin urmare, pe de o parte, viața omului, incluzând aici și viața trupului, este intim legată de suflet. Pe de altă parte, în acest loc este esențială o altă indicație a teologiei: o legătură intimă între suflet și harul divin. Aceasta pentru că „suflarea divină” prezentă în referatul *Facerii*, indică „un mod de creație, în virtutea căruia spiritul uman e intim legat de har”, în sensul că „harul Duhului Sfânt este principiul adevărat al existenței noastre”¹². Încât, dacă prin suflarea divină omul este ființă vie, în această ultimă accepțiune, viața este altceva decât poate viza cercetarea științifică.

Lumea – dincolo de bătaia simțurilor

Mai general, în această albie a înțelesului spiritual cuprinzător, se pot așeza toate datele lumii, adunate în lectura rece, obiectivă a științei. Această situație sugerează, într-un fel, un fapt vehiculat în cosmologie, și anume că întreaga frumusețe matematică a lumii fizice, pe care știința o pune în valoare în forma diverselor simetrii descoperite în fenomenele și legile ei, dar și în structurile cele mai adânci ale materiei, ar proveni din frumusețea și armonia existente la începutul Universului. Luate în mod restrâns, considerații ca acestea nu acoperă decât o parte a realității și fac referire mai ales la lumea reconfigurată după păcat. În acest sens este

semnificativ exemplul sfinților. Viețuirea lor, cu ajutorul harului, nu se supune întru totul legilor fizice, tocmai pentru că ei instaurează prin spirit, prin sufletul lor sfințit de har, o „ordine” deosebită în lumea materiei. Într-o perspectivă teologică, în acest fel pot fi înțelese minunile săvârșite de sfinți, cum sunt de exemplu, relatările consemnate în textele patericale care arată că sfinții au puteri deosebite asupra animalelor sau, mai general, asupra lumii înconjurătoare.

Urmărind comuniunea cu Dumnezeu, sfinții spiritualizează viața trupului, lumea sensibilă și întreg cosmosul, indicând că și ele sunt destinate îndumnezeirii. În acest fel, termodinamica rece a universului fizic, pusă în valoare de știință, și viața biologică, așa cum e surprinsă de abordările obiectivante, sunt transfigurate prin spirit. Chestiunea aceasta se vede chiar în planul vieții concrete trăite de sfinți. Printr-o conduită spirituală, ei reușesc să „capitalizeze” boala și suferințele trupești într-un plan al roadelor spirituale, fructificând suferințele trupești în roduri duhovnicești. Bătrânețea înseamnă, în cazul sfinților, nepătimire și multă înțelepciune, iar neputințele sunt resimțite ca etape pregătitoare pentru despărțirea de lumea aceasta. În fine, moartea ce încheie trecătoarea viață pământească este înțeleasă ca trecere către netrecătoarea viață deplină, către viața veșnică.

În viața sfinților, se observă modul cum „umanul este capabil, prin purificare de patimi, să devină mediul de manifestare al divinului”, că „umanul a fost înălțat în Hristos la un nivel de maximă îndumnezeire, sau de penetrare de divin, fără a înceta să fie uman”, și că „divinul e în așa fel, că se poate manifesta prin umanul purificat”¹³, încât, planul divin ajunge să imprime, prin umanul purificat, alte legi în materia lumii sensibile și în dinamica întregului cosmos!

Cunoașterea ca viață în comuniune

Deplinătatea *cunoașterii* este *viață iubitoare și iubire vie*, experiate în *comuniune*, în cuprinsul unei relații *interpersonale*. Dumnezeu, scrie Sfântul Maxim Mărturisitorul, „dăruiește celor evlavioși credința în existența Lui, mai întemeiată decât orice demonstrație. Căci credința este o cunoaștere adevărată întemeiată pe principii ce nu pot fi demonstrate, de vreme ce este temelia lucrurilor mai presus de minte și de rațiune”¹⁴

Chiar cunoașterea umanului de către divin și cunoașterea divinului de către uman sunt *viață, trăită* de această dată în Hristos, Dumnezeu și om, în *comuniune de iubire*. Aceasta pentru că împlinirea cunoașterii umanului de către divin și a divinului de către uman sunt în Hristos, Care ca om iubește desăvârșit pe Dumnezeu și ca Dumnezeu iubește desăvârșit pe om. „În Hristos, scrie părintele Dumitru Stăniloae, Dumnezeu cunoaște natura umană și aceasta cunoaște pe Dumnezeu, la un nivel la care niciodată nu va cunoaște vreunul din noi pe Dumnezeu, pentru că iubește pe Dumnezeu la un nivel corespunzător; iar Dumnezeu gustă iubirea naturii umane și deci o cunoaște pe aceasta la nivelul maxim de realizare a ei. Iar în Hristos, Dumnezeu cunoaște umanitatea tuturor la nivelul maxim, prin participarea ei totală la viața Lui, și Dumnezeu o cunoaște pe aceasta datorită participării Lui maxime la viața umană”. (...) În Hristos, Dumnezeu cunoaște umanul ca pe Sine însuși, căci El e și om, iar umanul cunoaște pe Dumnezeu ca pe sine însuși, căci același e și Dumnezeu”¹⁵.

În fine, urmând reflexiei părintelui Dumitru Stăniloae, vedem faptul că, în această dublă împlinire a cunoașterii divinului de către uman și a umanului de către divin în Hristos, se întrezărește și faptul că în El e dată posibilitatea ca omul să se cunoască și pe sine și pe semenii

și să înainteze și în cunoașterea și în experiența prezenței lui Dumnezeu. Pentru că acestea din urmă se împlinesc pe măsură ce omul înaintează pe drumul unirii sale cu Hristos. Pe acest drum, scrie părintele Dumitru Stăniloae, fiecare om înaintează spre treapta la care va ajunge să cunoască pe aproapele său ca pe sine însuși, întrucât îl va iubi ca pe sine însuși. Aceasta pentru că Hristos, Fiul lui Dumnezeu și

om deplin, „nu pune nicio barieră iubirii Sale față de toată umanitatea pe care o are ca propria Sa umanitate; iar în El, ca ipostas deschis tuturor, toți se pot iubi și cunoaște ca pe ei înșiși”¹⁶.

Note

¹ Maurice Merleau-Ponty, *Fenomenologia percepției*, Editura Aion, Oradea, 1999, p. 6.

² Michel Henry, *Eu sunt Adevărul: pentru o filosofie a creștinismului*, Editura Deisis, Sibiu, 2003 p. 415.

³ Alexei Nesteruk, *Universul în comuniune*, Editura Curtea veche, București, 2010, p. 379.

⁴ *Eu sunt Adevărul...*, p. 93.

⁵ *Ibidem*, p. 95.

⁶ *Eu sunt Adevărul...*, p. 75.

⁷ *Eu sunt Adevărul...*, p. 71.

⁸ *Eu sunt Adevărul...*, p. 85.

⁹ Cf. *Eu sunt Adevărul...*, p. 96.

¹⁰ Grigore Palama, *O sută cincizeci de capete despre cunoașterea naturală, despre cunoașterea lui*

Dumnezeu, despre viața morală și despre făptuire, în *Filocalia*, vol. 7, Editura Humanitas, București, 1997, cap. 32, p. 437.

¹¹ Cf. Dumitru Stăniloae, nota 23, în *Ibidem*, pp. 437-438.

¹² Vladimir Lossky, *Theologie Dogmatique*, în rev. *Messenger*, 1964, pp. 225-226, *Apud.* Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, p. 268.

¹³ Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, p. 146.

¹⁴ Sf. Maxim Mărturisitorul, „Capete gnostice”, în *Filocalia*, p. 130, Editura Humanitas, 1999.

¹⁵ Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia dogmatică ortodoxă*, vol. I., pp. 167-168.

¹⁶ Pr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, p. 168.

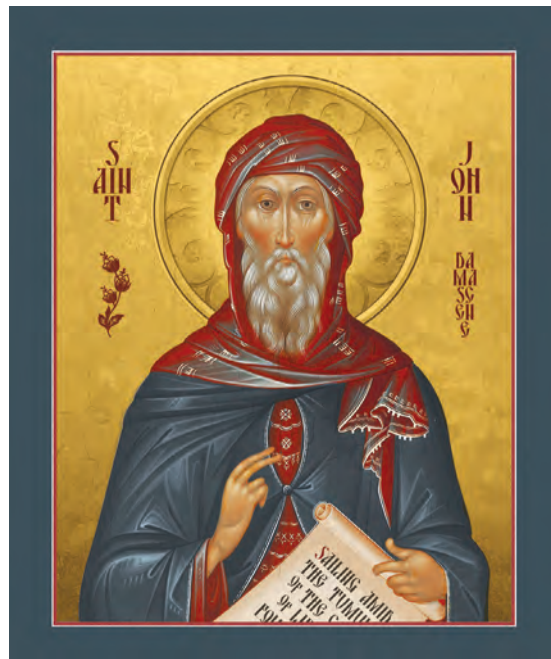
On Angels

ST JOHN OF DAMASCUS

[God] is the maker and creator of angels, bringing them out of non-being into being; having created them after His own image as an incorporeal nature, like some spirit or immaterial fire, as the divine David says: “who makes His angels spirits and His ministers a fiery flame,” describing their lightness, ardor, warmth, extreme sharpness, and acuity with regard to their longing for God and ministry to Him and their sublimity and deliverance from all material thought.

An angel is therefore a substance that is intellectual, always moving, possessing free will, incorporeal, ministering to God, whose nature has by grace received immortality, and the form and determining of whose essence only the Creator knows. An angel is said to be incorporeal and immaterial in relation to us. For everything in comparison with God, Who alone is incomparable, is dense and material, for only the Divine is truly immaterial and incorporeal.

An angel, then, is a rational nature possessing intellect and free will that is mutable or changeable with regard to the will of choice. For everything created is also mutable, only that which is uncreated being immutable, and everything rational possesses free will. Therefore as rational and intellectual, the angelic nature possesses free will, but as created it is mutable, since it has

the power to choose and either abide in the good and make progress in it or take a turn for the worse.

An angel is incapable of repentance because it is incorporeal, for a human being has the possibility of repentance on account of the weakness of the body. An angel is immortal not by nature but by grace, for everything that has a beginning naturally has an end. Only God exists eternally or rather, He is beyond eternity, for He Who is the creator of

---

Excerpted from: St John of Damascus. On the Orthodox Faith: A new translation of An Exact Exposition of the Orthodox Faith. Edited by Norman Russell. Yonkers, NY: St Vladimir's Seminary Press, 2022. Section §17. Pages 99–102.

time is not subject to time but transcends it.

The angels are secondary spiritual lights that possess their illumination from the first light that has no beginning. They have no need of speech or hearing but communicate their own thoughts and intentions to each other without verbal utterance.

All the angels, then, were created by the agency of the Word and were perfected through sanctification by the Holy Spirit in accordance with the dignity and rank of the illumination and grace in which they share.

They are circumscribed, for when they are in heaven, they are not on earth, and when they are sent to the earth by God, they do not remain in heaven. They are not confined by walls and doors, locks and seals, for they are not limited. I say not limited, because they do not appear to the worthy, to those to whom God wills them to appear, as they really are, but in a different form, in such a way that those who behold them can see them. For properly speaking, only the uncreated is unlimited by nature, for every created thing is limited by God Who created it.

They have the sanctification of their essence from outside, from the Holy Spirit, prophesy by divine grace, and do not need marriage, precisely because they are not mortal.

Being intellects, they are also in intellectual places, since they are not circumscribed corporeally (for they do not have by nature a bodily form, nor are they extended three-dimensionally), but they are present and active intellectually where they are assigned to be and cannot be present and active in two different places simultaneously.

Whether they are equal or differ from each other with regard to essence we do not know. Only God Who created them and Who knows all things has knowledge of this. [But we do know that] they differ from each other

in their illumination and standing, either possessing their standing in proportion to their illumination, or sharing in illumination in proportion to their standing, and they illuminate each other by the superiority of their rank or nature. And it is clear that the superior impart a share of their illumination and knowledge to the inferior.

They are powerful and ready to fulfil the divine will, and by the swiftness of their nature immediately appear anywhere that the divine sign should command. They watch over parts of the earth and are set in charge of nations and places, as appointed by the Creator, and administer our affairs and help us, and being always around God they are necessarily superior to us in accordance with the divine will and command.

They are reluctant to move towards evil but are not immovable, only now they are also immovable, not by nature but by grace and their devotion to the only good. They see God so far as they are capable of doing so, and have this as their food. They are superior to us because they are incorporeal and are free of any bodily passion, though not indeed impassible for only the divine is impassible. They assume different forms, in accordance with whatever the Lord God commands them to do, and thus appear to human beings and reveal the divine mysteries to them. They occupy themselves in heaven and have one task, which is to praise God and carry out his divine will.

As the most holy, most venerable, and most theologically gifted Dionysius the Areopagite says: "The whole of theology," that is to say, the divine Scripture, "has declared the heavenly essences to be nine in number, which the divine initiator divides into three triadic ranks. And he says that the first is that which is ever around God, in which the six-winged Seraphim, the many-

eyed Cherubim, and the most holy Thrones have been granted to be closely and immediately united with him, and the second rank is that of the Dominions, Powers, and Authorities, and the third and last rank is that of the Principalities, Archangels, and Angels.”

Now some say that they were brought into being before all creation. For example, Gregory the Theologian says: “First he conceived of the angelic and heavenly powers, and the conception was the accomplished work.” But others say that this was after the creation of the first heaven. All hold that it was before the creation of

humanity. I, for my part, agree with Gregory the Theologian. For it was necessary that spiritual substance should be created first, followed by sensible substance, and then humanity from both.

Those who say that the angels are creators of any substance whatsoever are the mouthpiece of their father the devil. For since they are created beings they are not creators. The maker, controller, and sustainer of all things is God, the only uncreated One, Who is hymned and glorified in the Father, Son, and Holy Spirit.

spiritualitate

NEWS

**Working Session of the Holy Synod
of the Romanian Orthodox Church**

ROYA Congress

**Turneu de conferințe și ateliere în
SUA și Canada al Arhid. Sorin
Mihalache**

**Itinerariul American de concerte de
colinde al Corului Psaltic „Sf.
INOCHENTIE de la PROBOTA”**

**Hram la Mănăstirea Sf. Dimitrie cel
Nou din Middletown, NY**

**Binecuvântarea noului locaș de cult
al parohiei Sf. Martiri Brâncoveni,
Shelton, CT**

**The feast day of Saint Luke the
Evangelist in Columbia, SC**

**National Day of Romania
celebrated in South America**

**2024 ROYA Winter Camp
“Caroling Camp”**

Working Session of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church

PRESS OFFICE OF THE ROMANIAN PATRIARCHATE

The working session of the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church was conducted on Friday, October 25, 2024, in the Aula Magna “Patriarch Teoctist” of the Patriarchal Palace, under the chairmanship of His Beatitude Patriarch Daniel.

Following the elections for the Romanian Orthodox Archbishop of Great Britain and Northern Ireland and the Romanian Orthodox Bishop of Ireland and Iceland, the Holy Synod adopted several resolutions concerning pastoral care for Romanians in the country and abroad, including the following:

- ❖ The year 2026 was declared the “Solemn Year of Pastoral Care for the Christian Family” and the “Commemorative Year of Holy Women in the Calendar (Myrrhbearers, Martyrs, Devout Women, Wives, and Mothers)” within the Romanian Patriarchate.

- ❖ Approval was granted for the main events planned for the 2025 Centennial Year, marking 140 years since the recognition of the Romanian Orthodox Church’s autocephaly and 100 years since it was elevated to the status of Patriarchate.

- ❖ The Holy Martyr Lupus of Thessalonica was added to the Synodal Calendar of the Romanian Orthodox Church, with his feast day on October 27.

- ❖ Liturgical texts (synaxaria, troparia, kontakia, and services) for the 16 Saints canonized in the Synodal session of July 11–12, 2024, were approved.

- ❖ An amendment was added to Article 134, Paragraph 4, of the Statute for the organization and functioning of the Romanian Orthodox Church, specifying that permanent withdrawal from clerical duties for priests and deacons carries the same ecclesial consequences as defrocking.

- ❖ With regret, the Synod acknowledged the unjustified postponement by Ukrainian authorities of legal recognition for the “Romanian Orthodox Church in Ukraine” religious association despite its compliance with all applicable Ukrainian laws. The Synod approved continued efforts with central authorities in Romania and Ukraine to resolve this legitimate request.

ROYA Congress

TEODORA GÎRLONȚA,
STEPHANIA NUȚU,
ELENA COMAN

The weekend of October 11-14, 2024, ROYA held its annual Fall Congress in Allegan, MI, at the Monastery of the *Protection of the Mother of God*. Youth from parishes throughout the Romanian Metropolia arrived on Friday evening, October 11th, where they were served dinner and had the opportunity to socialize until it was time to rest after a long day of traveling.

On Saturday, we began with Morning Prayers led by Father Gregory Owen from Saint Joseph Orthodox Church in Baroda, MI. After breakfast, the 2022-2024 Board members presented a ROYA overview. The presentation highlighted the past year's in-person and virtual events, giving the delegates a comprehensive understanding of ROYA's activities. Each delegate was encouraged to share their personal experiences from events like the 2024 New York Spring Retreat and the Heritage Trips. Following the presentation, the group gathered for a conference with Fr. Gregory, who spoke about finding truth in a fallen world. He guided us through the Psalms and the Holy Scripture, encouraging us to keep our faith strong amidst the surrounding chaos. This was a meaningful

start to the weekend, bringing us closer through the Word of God. The rest of the morning was spent bonding through games and outdoor activities.

The Congress officially commenced on Saturday evening under the guidance of His Eminence, Metropolitan Nicolae. Delegates were divided into groups and participated in discussions led by Board members. The discussions focused on each delegate reporting the successes and challenges they encountered when engaging with young adults in their parishes over the past year. This was followed by a small workshop where group members provided feedback and brainstormed ideas to foster a more active ROYA presence in their parishes. It was a valuable opportunity for participants to learn from each other and share activities that could be implemented in their communities. Afterward, elections were held to select the ROYA Board for the 2024-2026 term. A brief presentation outlined the responsibilities of each position, and nominees gave short introductions. Once voting concluded, the new Board was announced:

◆**President:** Teodora Gîrlonța, Holy Resurrection parish, Sacramento, California

◆**Vice President (USA):** Laura Ionescu, Holy Resurrection parish, Sacramento, California

◆**Vice President (Canada):** Valentin Cioana, St George Cathedral, Montreal, Canada

◆**Secretary:** Stephania Nuțu, Protection of the Mother of God Monastery, Allegan, Michigan

◆**Treasurer (USA):** Elena Coman, Three Hierarchs Mission, Syracuse, New York

◆**Treasurer (Canada):** Patrick Cioata, St. Nicholas parish, Vancouver, Canada

On Sunday, we joined the local community at the monastery for the Divine Liturgy. Many of the youth had the opportunity to sing, chant, and read. After lunch and a scenic walk around the monastery grounds, we gathered with Fr.

Petru Neaga, ROYA's spiritual advisor, for an open discussion where we could ask anything on our minds. Additionally, the newly elected Board held its first meeting with Metropolitan Nicolae and Fr. Petru to discuss key next steps and set goals for the upcoming two years. His Eminence encouraged the Board to establish youth contacts in each deanery of the Metropolia and work towards fostering an active ROYA presence in every parish. The evening concluded with a beautiful Vespers and Lythia service in honor of St. Parascheva of Iași, whose feast day was the following day.

Our ROYA gathering concluded with our participation in the Divine Liturgy on Monday morning in commemoration of St. Parascheva. Afterward, we shared one final meal before parting ways, not with goodbyes, but with heartfelt "see you soon" wishes.

Liniștea interioară și zgomotul societății de consum

TURNEU DE CONFERINȚE ȘI ATELIERE ÎN SUA ȘI CANADA,
6 SEPTEMBRIE – 15 OCTOMBRIE 2024

ARHID. ADRIAN SORIN MIHALACHE

Arhidiaconul Profesor Sorin Mihalache a întreprins, pentru a patra oară, un turneu de conferințe și ateliere în SUA și Canada în perioada 6 septembrie – 15 octombrie 2024. De această dată au fost 14 conferințe și patru ateliere (experiențe structurate de învățare cu durata medie de 10 ore, destinate unor grupuri formate în medie de 20 de participanți). Aceste conferințe au fost prezentate pe larg pe situl Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi - www.mitropolia.us. Prezentăm aici programul complet al turneului.

6-16 septembrie, TEXAS

- 6-8 Septembrie, Austin
Biserica "Nașterea Maicii Domnului",
Pr. Gabriel T. Ilieș, 200 Monaco Drive,
Cedar Park TX 78613
- 6-7 Septembrie, Austin Atelier:
Cultivarea atașamentului (durata
activității: 9 ore)
- 7 Septembrie, Austin *Cuvânt la
vecernia Sărbătorii Nașterii Maicii
Domnului*
- 8 Septembrie, Austin Conferință:
Să cad pe gânduri sau să le strunesc
- 14-16 Septembrie, San Antonio
Biserica "Sf. Ioan Cassian", Pr. Valentin
D. Ilieș 1801 W Thorain Blvd, San
Antonio TX 78201
- 14-15 Septembrie, San Antonio

Atelier: *Cultivarea atașamentului*
(durata activității: 14 ore de lucru)

- 16 Septembrie, San Antonio
Conferință: *Dezvoltarea personală în
oglină Schimbării la față a
Domnului*

20-22 Septembrie, CALIFORNIA

- 20 Septembrie, Hayward, Biserica
"Sf. Înviere", Pr. Octavian Mahler
(ROEA) - Hawaii 26050 Kay Ave,
Hayward CA 94545 Conferință: *Taina
Persoanei. Despre câteva modele
științifice recente privitoare la
conștiință și posibile semnificații
spirituale*
- 21 Septembrie, San Jose, Biserica
"Sf. Cruce", Pr. Constantin și Pr. Florin
Lăpuștea (ROEA) 1401 S Shite Road,
San Jose, CA 95127 Conferință:
*Puterea voinței și nevoițele vieții
spirituale. Descoperiri neurofiziolo-
gice recente și observații filocalice
despre beneficiile și provocările
autocontrolului.*
- 22 Septembrie, Sacramento
Biserica "Sf. Înviere", Pr. Alin T. Gîrlonța
3250 U Street, Antelope CA 95843
Conferință: *Suferința și înțeleșurile ei.
Scurt inventar neuroștiințific și
filocalic.*

26-27 Septembrie, OREGON

- 26 Septembrie, Portland Sf. Maria, Pr. Gabriel Agoston (ROEA) 13505 SE Stark ST Portland OR 97233 Conferință: *Despre uz și abuz în utilizarea dispozitivelor digitale. Efecte negative și reguli de utilizare pentru părinți și adolescenți*

27 septembrie – 1 octombrie, WASHINGTON STATE

- 27 septembrie, Seattle Biserica "Sf. Trei Ierarhi", Pr. Ioan Catană (ROEA) 6402 226th St SW Mountlake Terrace WA 98043, Washington, SUA
- 27-28 septembrie, Seattle Atelier: *Cultivarea atenției* (durata activității: 10 ore lucru)
- 30 septembrie, Seattle, Conferință: *Despre calm și blândețe în educația copiilor și în viața de familie. Costuri și beneficii medicale și spirituale.*

3-6 octombrie; BRITISH COLUMBIA, Canada

- 4 octombrie, Vancouver Biserica "Sf. Gheorghe", Pr. Nicu Liută 1932 8th Ave, New Westminster, Vancouver Conferință: *Despre calm și blândețe în educația copiilor. Costuri și beneficii medicale și spirituale*
- 5 octombrie, Vancouver Biserica "Sf. Nicolae", Pr. Corneliu Dragomir 8683 Harvey Road, Port Kells, Surrey, Vancouver Conferință: *Părinți și adolescenți: Război și pace.*
- 6 octombrie, Vancouver Biserica "Sf. Treime", Pr. Nicole Lăpuște (ROEA) 220 Carnavron St New Westminster, Vancouver Conferință: *Puterea voinței și nevoițele vieții spirituale. Descoperiri neurofiziologice recente și observații filocalice despre beneficiile și provocările autocontrolului.*

9 octombrie, NEVADA

- 9 Octombrie, Las Vegas Biserica "Sf. Gheorghe și Sf. Dimitrie cel Nou", Pr. Mihai Bălan 1250 South Jones Blvd, Las Vegas, NV 89146 Conferință: *Despre îngrijirea de sine și despre lepădarea de sine în era industriei de self-care.*

10 Octombrie, CALIFORNIA

- 10 Octombrie, Los Angeles Biserica "Sf. Trei Ierarhi", Pr. Constantin Alecse 3315 Verdugo Rd, Los Angeles, CA 90065 Conferință: *Liniștea interioară și zgomotul lumii.*

11-13 octombrie, GEORGIA

- 11-12 Octombrie, Atlanta Biserica "Sf. Constantin și Elena", Pr. George Acsente (ROEA) 664 Dickens Rd NW, Lilburn, GA 30047, Atlanta Atelier: *Cultivarea atașamentului* (durata activității: 14 ore)
- 13 Octombrie Biserica "Sf. Maria", Pr. Nicolae Clempuș 2875 Winder Hwy, Dacula GA 30019, Atlanta Conferință: *Despre calm și blândețe în educația copiilor și în viața de familie. Costuri și beneficii medicale și spirituale*

14-15 octombrie NEW YORK

- 15 octombrie Biserica "Sf. Nicolae și Sf. Dumitru", Pr. Marius Dumitrescu 4503 48th Ave, Woodside, NY 11377, New York Conferință: *Importanța Atașamentului în Familie, în Educație și în Viața Spirituală*

Itinerariul American de concerte de colinde al Corului Psaltic „Sf. INOCHENTIE de la PROBOTA”

6-22 DECEMBRIE 2024

- 6-8 dec - biserica Sf. Nicolae, Queens, NY
- 11 dec - biserica Sf. Treime, Philadelphia, PA
- 12 dec - biserica Sf. Maria, Norfolk, VA
- 14 dec - biserica Sf. Luca, Columbia, SC
- 14 dec – biserica Sf. Grigore Teologul, Greenville, SC
- 15 dec - biserica Sf. Maria, Atlanta, GA
- 18 dec - biserica Sf. Calinic de la Cernica, Fredericksburg, VA
- 20 dec - Facultatea Sf. Vladimir, Yonkers, NY
- 21 dec - Mănăstirea Sf. Dumitrie cel Nou, Middletown, NY
- 21 dec - biserica Izvorul Tămăduirii, Long Valley, NJ
- 22 dec - biserica Sf. Martiri Brâncoveni, Shelton, CT
- 22 dec - biserica Sf. Gheorghe, Astoria, NY

COMPONENȚA CORULUI:

1. Pr. prof. Magdalena Constantin-Dan
2. Pr. Sofian Alexandru
3. Pop Ioan
4. Tersina Ștefan
5. Medrihan Gabriel
6. Luța Flavius
7. Mihăilă Gabriel
8. Rusu Eusebiu

Hram la Mănăstirea Sf. Dimitrie cel Nou din Middletown, NY

PROTOS. IEREMIA BERBEC

Mănăstirea Sfântul Dimitrie cel Nou din Middletown, New York și-a serbat și în acest an ocrotitorul, sâmbătă, 26 octombrie 2024. Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a făcut bucuria de a fi în mijlocul celor prezenți, încă de vineri seara pentru săvârșirea Vecerniei Mari.

Sărbătoarea a continuat sâmbătă dimineața, când Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a sfințit două sculpturi din lemn care au înfrumusețat mănăstirea noastră din vară: o troiță sculptată la Mănăstirea Putna și poarta maramureșeană sculptată de o echipă de meșteri tâmplari din Bârsana.

A urmat Sfânta Liturghie arhierască în pavilionul mănăstirii. Harul Sfintei Liturghii a fost înmulțit prin prezența unui sobor de părinți slujitori și de rugăciunile oamenilor care au luat parte la hram, într-un număr neașteptat de mare.

Inimile celor prezenți au fost încurajate de cuvântul de învățătură al Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae care a amintit câteva dintre minunile făcute de Sfântul Dimitrie cel Nou de-a lungul timpului:

„Vreau să vă amintesc câteva dintre minunile Sfântului Dimitrie cel Nou, care din 1774 a ocrotit Bucureștiul. Au fost molime, au fost cutremure, a fost foc, moaștele au fost furate de niște soldați bulgari în 1918,

totuși, Sfântul Dimitrie a rămas păzitor de nădejde al cetății Bucureștilor. În 1802 a fost unul dintre cele mai mari cutremure din București, când a căzut cel mai înalt turn din capitală, turnul Mănăstirii Colțea. Atunci au fost scoase moaștele Sfântului în pelerinaj să-i liniștească pe cetățenii Bucureștilor. În 1813-1814 a avut loc ceea ce s-a păstrat în memoria populară drept «Ciuma lui Caragea». O epidemie de ciumă care în aproximativ un an de zile a dus la pieirea a 90.000 de români, dintre care, 40.000 doar în capitală. Mai apoi, în 1831 altă năpastă s-a abătut asupra capitalei. O epidemie de holeră care a pustiit aproape tot orașul. Atunci au fost din nou scoase moaștele Sfântului în pelerinaj. În martie 1847 a avut loc ceea ce s-a păstrat cu numele de «marele foc». A izbucnit chiar în duminica Sfintelor Paști. Un sfert din orașul București de atunci a fost cuprins de un mare foc. Aproape 2000 de clădiri au fost nimicite și 12 biserici au fost mistuite de flăcări. Și iarăși moaștele Sfântului au adus împăcare bucureștenilor. Cum am amintit, în februarie 1918, soldați bulgari au pătruns în Catedrala Mitropoliei și au furat moaștele Sfântului, dar au fost prinși după două zile și moaștele au revenit în catedrală. Anul cel tragic, anul 1940, an extrem de dificil pentru că începuse Al Doilea Război Mondial, an de

criză a monarhiei. A avut loc un cutremur devastator în 1940, iar moaștele Sfântului au fost scoase iar spre ocrotirea Bucureștenilor. În aprilie 1944, aproape de încheierea războiului, au căzut mai multe bombe în jurul Catedralei și nu au explodat. Sfântul i-a apărat din nou pe bucureșteni și Catedrala Patriarhală.”

IPS Mitropolit Nicolae a amintit și de pelerinajul ce se desfășoară la București cu ocazia hramului Catedralei Patriarhale. Anul acesta a fost adus spre cinstire capul Sf. Lazăr, prietenul Mântuitorului, cel înviat a 4-a zi din morți. Preafericitul Părinte Gheorghe, Arhiepiscopul Ciprului, a condus delegația Bisericii Ciprului care a adus sfințitul cap de la Larnaca, acolo unde Sf. Lazăr a fost rânduit episcop de Sf. Apostol Petru.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae a hirotesit întru duhovnic pe unul dintre viețuitorii mănăstirii, ieromonahul Iacob Manga.

Credincioșii au primit la miruit și o icoană cu tema anului omagial 2024:

Mântuitorul – vindecătorul sufletelor și al trupurilor, alături de o poză cu Părintele Iachint Unciuleac, fostul stareț al Mănăstirii Putna, de la a cărui naștere s-au împlinit 100 de ani în luna septembrie.

Ca în fiecare an, nici cei trecuți la Domnul nu au fost uitați, fiind pomeniți printr-o slujbă de Parastas. Sărbătoarea s-a încheiat cu o agapă frățească care s-a prelungit mult în cursul după-amiezii, pelerinii parcă nevrând să se despartă degrabă de bucuria întâlnirii și a comuniunii și de harul sărbătorii.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat în pregătirea zilei Sfântului Dimitrie, fie prin osteneală, fie prin donații, fie prin inima bună. Dumnezeu și Sfântul Cuvios Dimitrie au făcut să rodească jertfa și dragostea lor într-o sărbătoare creștină care a adus multă mângâiere și pace în inimile pelerinilor prezenți.

Binecuvântarea noului locaș de cult al parohiei Sf. Martiri Brâncoveni, Shelton, CT

PR. PAROH MIHAI FAUR

În zilele de 9-10 noiembrie 2024, Misiunea Sfinții Martiri Brâncoveni din Fairfield, Connecticut, a avut deosebita bucurie de a primi vizita pastorală a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Nicolae al Mitropoliei Ortodoxe Române a celor două Americi cu ocazia sfeștaniei noului lăcaș de cult.

În cursul lunii iulie 2024 Misiunea Sfinții Martiri Brâncoveni a achiziționat clădirea fostei biserici luterane Sf. Treime din orașul Shelton, Connecticut, aceasta devenind astfel noul lăcaș de cult al comunității noastre.

Sâmbătă, 9 noiembrie 2024, membrii Consiliului parohial l-au întâmpinat pe Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae cu flori, pâine și sare, după datina străbună. Sărbătoarea a început cu Vecernia de sâmbătă seara oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae, în sobor de preoți, în vreme ce răspunsurile la strană au fost date de corala Misiunii Sfinții Martiri Brâncoveni. Slujba de seară a fost precedată de o întâlnire a IPS Nicolae cu membrii Consiliului parohial și a fost urmată de o agapă frățească.

Duminică, 10 noiembrie, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Nicolae a slujit Sfânta Liturghie în sobor de preoți, în frumusețea duhovnicească a cântărilor de la strană oferite de corala Misiunii noastre. Sfânta

Liturghie a fost precedată de slujba Aghiasmei Mici (Sfeștania) oficiată pentru noua clădire. În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Nicolae a tâlcuit evanghelia de la Luca, din Duminica a 25-a după Rusalii ce relatează pilda samarineanului milostiv:

„Sfinții Părinți văd în această parabolă istoria mântuirii noastre, respectiv, faptul că Mântuitorul nostru Iisus Hristos este Samarineanul Milostiv; El este Cel care vine să ridice omenirea căzută sub patimi și păcate, în boli și în neputințe, să o ridice din păcat și din moarte; la fel cum, în mod neașteptat, un străin a venit să îl ajute pe cel căzut între tâlhari, la fel Dumnezeu Însuși se coboară să-și ridice creația, să o aducă înapoi la viață și chiar să-i dăruiască veșnicia.

Pe calea vieții, pe drumul mântuirii, preoții și leviții, slujitorii Vechiului Testament ar fi trebuit să fie primii care să-l ajute pe omul căzut sub păcat. N-au făcut aceasta, ci a trebuit să vină Dumnezeu Însuși să-l ridice pe om, să-i fie milă lui Dumnezeu Însuși ca să-l ridice pe om din păcat și din neputință. Vinul și untdelemnul pe care le-a turnat Samarineanul Milostiv pe rănilor celui căzut între tâlhari sunt Tainele Bisericii: untdelemnul Botezului și vinul Sfintei

Împărtășanii; cu acestea, prin acestea, Hristos ne ridică din păcat, din boală și din neputință. Așadar, Biserica este casa de oaspeți în care ne putem afla vindecarea sufletească și trupească. Sf. Ioan Gură de Aur ne încredințează că Biserica este spital în care oamenii sunt vindecați, nu tribunal în care sunt judecați. De aceea, în această parabolă, aflăm răspuns la o întrebare personală: cum ar trebui să privim în jurul nostru și să-i considerăm pe semenii noștri, dar și descoperim prezentată, în mod simbolic, chiar istoria mântuirii noastre.”

La Sf. Liturghie a mai participat și Preacucernicul Părinte Adrian Budică, capelan la Clinical Pastoral Education și

profesor asociat la Facultatea de Teologie Ortodoxă Sf. Vladimir din New York.

Preacucernicul Părinte Paroh Mihai Faur a adresat un cuvânt de mulțumire părinților și tuturor credincioșilor care au participat într-un număr mare la această slujbă arhierescă, precum și tuturor celor care s-au jertfit și s-au ostenit cu dragoste pentru aceste zile de sărbătoare. Slujba a fost urmată, ca de fiecare dată, de o agapă frățescă.

Pentru toate acestea nu ne rămâne decât să dăm slavă și să mulțumim lui Dumnezeu!

The feast day of Saint Luke the Evangelist in Columbia, SC

MIHAELA LIVINGSTON

What a joy and blessing!

Our gratitude goes to all those who were involved in holding the feast day of Saint Luke the Evangelist. October 18 and 19, 2024 may be an exceptional event for all Romanians in the metropolitan area of Columbia, South Carolina.

The presence of His Eminence Metropolitan Nicolae in our midst was an occasion of immense joy! The Vespers service held on the very day of the Saint Protector Saint Luke the Evangelist was a unique event for our community. The spiritual teaching of our hierarch during the vespers, about the life of Saint Parascheva and the homily during the Divine Liturgy about Holy Apostle and Evangelist Luke emphasized the importance of our closeness to God and the steadfastness of faith in Christ. Metropolitan Nicolae's exhortation to those present at the Hierarchical Liturgy was simple but profound: *"Be God's witnesses beyond the church door, expand the teaching of the Divine Liturgy with your children, in your homes! Confess Christ where you are and in what you do! There are no more spiritually useful places in this world than the Holy Church and your family! May your home become a small church, an oasis of prayer and peace!"*

In addition to the presence of Metropoli-

tan Nicolae in our midst, the high spiritual experience was also given by the common service of the worthy servants of the Holy Altars: Reverend Father Nicolae Clempuş, parish priest of Saint Mary's Church in Atlanta, Reverend Father Michael Platanis, parish priest of the Holy Trinity Greek Orthodox Church from Columbia, Reverend Father Cătălin Moţ, parish priest of the Transfiguration Church in Florence and Reverend Father Bogdan Cojoleancă, parish priest of Saint Gregory the Theologian Church in Greenville.

The uplifting Hierarchical Service made heaven unite with earth, and our souls anchored in the light of Christ. The answers given in the pew by Mr. Marian Dima, the cantor of the Romanian Church of St. Mary in Atlanta, Mrs. Florentina Totilca, from the Romanian Church of Saint John the Baptist in Kannapolis and Mrs. Mihaela Livingston, from the Romanian Mission Saint Luke the Evangelist in Columbia made the souls of those present to vibrate in unison.

Without the huge contribution of each member of the Parish Council of Saint Luke the Evangelist Mission, the patron saint feast of our community could not have taken place. Countless hours of work were invested to complete each simple or complex task.

The organizational spirit, everyone's talent invested to the maximum, attention to detail, generosity in various forms, and above all, teamwork, were the reasons why every member of the Parish Council and all involved deserve all our appreciation. Many thanks and gratitude!

Warm thanks to the talented cooks in the community and to the skillful and enthusiastic ladies of the AROLA Association who, under the careful planning of the dedicated Mrs. Laura Moldovan, AROLA's president, worked like honeybees to organize the mission's high-level celebration!

Many thanks to the children of the Mission who, through their participation in the cultural educational program, under the careful, thorough and sustained training of Mrs. Mihaela Livingston, Director of the Education Department, delighted the souls of those present at the Feast Day celebration. Andrei Moldovan played three pieces on the cello, teenagers of the Mission recited the biography of Saint Luke, Brianna Albetel recited poems with a specific theme for the patron saint, and the little ones in "Hora Valahă " danced. All the acts proved that our

youth are a living bouquet of talents.

We enjoyed the presence of the members of the Parish Council of the Greek Church who opened the doors of their hearts, making the liturgical space of the Greek Cathedral and the hall of festivities for the festive reception of the patron Saint Luke the Evangelist available to us, and who, together with the Romanians of the Mission, lived this beautiful day in a special way.

Thanks to all the Romanians who came from North Carolina (Raleigh, Kannapolis and Charlotte), Georgia (Atlanta and Augusta) and South Carolina (Greenville, Summerville, Myrtle Beach, Florence, Sumter, Aiken) who through their presence and effort helped us to perpetuate and spread of our joy. We would like to thank the entire community who, under the care of the Reverend Father Nicolae Clempuş, from small to large, contributed to the success of this memorable event.

We offer glory to God and His Mother for all the gifts received and thanks to Saint Luke the Evangelist who interceded for us!

National Day of Romania celebrated in South America

IULIANA GHEORGHE

“Why does all creation mystically grin on feast days? Why then, does a wonderful ease flow into the heart, unlike earthly ones, and the very air becomes an altar and a church bearing light? It is the breeze of Your grace, it is the radiance of Tabor, heaven and earth then sing praise: Alleluia!”
Kontakion 9 of the Akathist of thanksgiving Glory to God for all things.

Today is a day of celebration. It is the National Day of Romania and the soul, distant for years from the ancestral lands, is thirsty to see, to feel at least for a moment closer to Romania. But who could imagine that in the middle of Latin America we could find such a corner of Romanian Heaven? Hidden in the middle of the vegetation rises a small wooden church, in Maramures style, dressed for the holiday, and decorated with the Romanian tricolor in the spire: the **Church of Saints Constantine and Helena in Caracas, Venezuela.**

Once you enter the wooden gate, you feel at home; you are greeted by the icons of the saints guarding the entrance to the church, surrounded by the tricolor flags that guard the entrance. The saints are reminiscent of the icons in Romanian churches. They look at you with humility and love. The Romanian flag on the left, the table in front of the altar are also decorated.

Everything is ready for the holiday.

How much emotion fills the soul when you hear the national anthem sung in the pew, in a foreign land sung in Romanian by a church full of Venezuelans.

<https://www.facebook.com/reel/1565438734075124>

But, for a moment, you feel **at home.** And tears fill you when you know that all those who sing, or are in the church on this day, are originally from Venezuela. Mr. Constantin Cristescu was the only Romanian who participated with emotion and joy in the holy services.

We must thank Father Antonio Garcia and the community in Venezuela for the emotion and joy they spread, through the dedication and love they showed towards the Romanian people, because through these photos and videos, I felt at home, and closer to Romania.

<https://www.facebook.com/constantinoyelenaccs>

<https://iglesiaortodoxarumana.org/venezuela>

The National Day of Romania was also celebrated in the **Parish of Saint John the New of Partos, Quito, Ecuador.**

On Sunday, November 24, 2024, in the chapel of the Annunciation, in the colonial center of Quito, the Romanian Orthodox Mission of Saint John the New of Partos, celebrated, in advance, the National Day of Romania. This celebration was preceded by the Sacrament of Confession by all those present, then the Divine Liturgy was celebrated and a Te Deum was held, for the National Day of Romania. Through the care of the housewives, a small banquet was organized for those present. On this occasion, Father Esteban Diaz from Barranquilla, Colombia was delegated to participate in such an important event.

<https://www.facebook.com/groups/rumanosenecuador>

<https://iglesiaortodoxarumana.org/ecuador>

In the Parish of Saint Silouan of Mount Athos, in Concepción, Chile, the celebration of Romania's National Day was held as a multi-ethnic celebration where the warm visit of the ambassadors of the State of Palestine, the Republic of Lebanon, the Kingdom of Morocco and a delegation of an international aid agency for the Holy City of Jerusalem was received and prayers were offered for Romania and the Romanian community in Chile, for peace in the Middle East and also for peace in Russia and Ukraine. The words of Father Alex Aedo, the parish priest of the Romanian church in Chile, said the following on this occasion: "On this occasion we pray especially for the

Romanian people in Romania and in the diaspora because the holiday of this country is celebrated on December 1, and Orthodoxy is part of the culture and spirituality of the Romanian people. We pray for our hierarchs, priests and the faithful of the Romanian people who live in Chile."

<https://www.facebook.com/sansiluan.monteathos>

<https://iglesiaortodoxarumana.org/chile>

The Parish of Saint Martyr John the Wallachian in Barranquilla, Colombia, with the parish priest Esteban Diaz, his family and parishioners all celebrated the National Day of Romania, also known as the Feast of Unity. Thanks to the Romanian Orthodox Metropolia of the Americas, the National Romanian day is now a celebration of

meeting and unity not only for many Romanian believers, but also of other ethnicities, who have found a second homeland in Colombia, on the Caribbean coast, in Barranquilla, and share part of their history. The celebration consisted of the Holy Liturgy, a Te Deum and a small meal for those present.

Among the believers who participated in the celebration, we mention the Honorary Consul of Romania in Barranquilla, Mr. Joseph Dacaret and his wife, as well as our believers of different nationalities. We wish the Romanian people a warm "Many Years!"

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61561771513321>

<https://iglesiaortodoxarumana.org/colombia>

*„What I wish for you, sweet Romania,
Young bride, mother with amour!
That your children live only in
brotherhood
Like the stars of the night, like the
dawn of day,
Life in eternity, glory, gladness,
Arms of strength, Romanian soul,
Dream of bravery, glory and pride,
Sweet Romania, this I wish for you!”*

Mihai Eminescu

2024 ROYA Winter Camp “Caroling Camp”

THE YOUTH OF ROYA

On the third day of the Nativity of Christ, half of this year's camp participants arrived, gathering at Ss. Constantine and Helen Cathedral in Chicago for Divine Liturgy. Each new face was a blessing, while familiar faces felt like brothers and sisters reconnecting effortlessly. After the Liturgy, the youth shared a meal together before heading to Michigan for ROYA's annual Winter Camp “Tabără de colinde”.

Despite the rainy and overcast skies, Christ's presence among us filled our hearts with peace and love. Forty-one youth from both the USA and Canada came together at The Protection of the Mother of God Monastery in Allegan, Michigan, for a week of traditional Romanian caroling and spiritual guidance from His Eminence Metropolitan Nicolae and Father Petru, ROYA's spiritual advisor.

Each day began with the glorification of God through morning prayers or the Divine Liturgy. These moments of prayer fostered a

profound sense of fellowship, as many of us gathered around the chanting stand, singing and reading together. Beyond church services, participants were entrusted with daily obediences, including preparing breakfast and helping set up the dining hall. Much of our time was dedicated to learning new carols, which we later shared during our house visits within the monastery community and at our concert, which was streamed on social media for a broader audience. Though the weather kept us from enjoying winter sports, we still made the most of the outdoors, playing volleyball, soccer, taking walks around the property, and engaging in other activities.

We were especially blessed to have Father Petru, ROYA's spiritual advisor, accompany us for this year's winter camp. He led enlightening talks on topics that deeply resonated with the youth, such as repentance, relationships, and the victory of Christ over death. His words encouraged us

to reflect on the true meaning of Christmas and the profound significance of Christ's incarnation.

On Sunday, following the Divine Liturgy, we enjoyed a light lunch before embarking on our caroling journey. We visited six households, each welcoming us warmly with delicious food and gracious hospitality. Later in the evening, His Eminence Nicolae initiated a video call with His Grace Ioan Casian, who was attending the winter camp in Mono, Ontario. We took turns caroling to one another, rejoicing in the bond of fellowship and the shared celebration of Christ's Nativity.

The following day, we had the incredible opportunity to visit the Holy Dormition Orthodox Monastery in Rives Junction, Michigan. We started our day early with morning prayers and breakfast to go in each car, enjoying the scenic drive to the monastery. Upon arrival, we caroled the nuns and the priest, Father John, in the main church. We were then blessed to hear talks from Fr. John and Mother Gabriella about the life of Fr. Roman Braga, and some of the other Romanian prison confessors of the Communist era. After lunch, we visited the bookstore and held a Panakhida service at Fr. Roman's grave. Our visit concluded with a peaceful hike through the monastery grounds. Back in Allegan, we gathered for hot chocolate and group games, and throughout the evening, many had the opportunity to partake in confession with Father Petru.

On New Year's Eve, our day began early with the Divine Liturgy. Afterward, we rehearsed traditional Romanian carols for our evening concert and prepared the

dining hall, adorning it with Christmas lights, candles, and traditional Romanian decorations. The anticipation of the New Year filled the air. Our concert was attended by members of the local community and broadcast online to our social media followers. See here:

Instagram:

[@rorthodoxyouth](https://www.instagram.com/rorthodoxyouth/profilecard/?igsh=MWZzZmU3aDI1Y2Jjcw==)

Facebook:

<https://www.facebook.com/share/1HDjQ146iB/?mibextid=wwXlfr> (page name: ROYA)

Later, we gathered for Vespers, followed by a bonfire where we danced to traditional Romanian songs. At 11:00 PM, we entered the church for an Akathist to Christ the Savior, followed by a Te Deum service. We welcomed the New Year by asking forgiveness from one another and embracing in heartfelt forgiveness hugs.

New Year's Day marked our final day together. We began with Divine Liturgy, followed by a final meal, which ended with the traditional last day tiramisu dessert and a chorus of "Many Years" in honor of ROYA. Rather than saying goodbye, we exchanged promises of "see you soon," eagerly anticipating our next gathering in the spring.

**Glory to God for all things! And to all,
Many Years!**

Pastorală la Praznicul Nașterii Domnului 2024

† Ioan Casian
din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a
Canadei

*Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,
pace și bucurie de la Hristos Domnul, iar de la noi,
arhierească binecuvântare!*

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,

lubiți credincioși și credincioase,

Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos este bucurie și binecuvântare. Ea este momentul în care noi oamenii contemplăm lucrarea minunată a lui Dumnezeu cu noi pentru a noastră mântuire. Ea ne descoperă temelia credinței creștine și începutul înnoirii noastre. Ea ne arată dragostea și generozitatea lui Dumnezeu pentru noi.

Sf. Ioan Gură de Aur exclamă într-una din omiliile sale referitoare la această sărbătoare astfel: "Veniți să sărbătorim! Veniți să prăznuim! Străin e chipul sărbătorii, căci preaslăvit este cuvântul nașterii. Astăzi legătura cea veche s-a dezlegat, diavolul s-a rușinat, dracii au fugit, moartea s-a zdrobit, raiul s-a deschis, blestemul s-a pierdut, păcatul s-a alungat, înșelăciunea s-a izgonit, adevărul a venit, credința pretutindeni s-a răspândit și s-a lătit. Viețuirea celor de sus pe pământ s-a sădit, îngerii cu oamenii împreună viețuiesc, oamenii cu îngerii fără de teamă vorbesc." [1] Iată felul în care trebuie să înțelegem roadele pe care acest mare eveniment al vieții creștine ni l-a adus și ni-l va aduce până la sfârșitul veacurilor.

Întruparea Domnului este evenimentul care releagă cerul cu pământul; întruparea Domnului Hristos înlătură piedica de veacuri pe care diavolul a ridicat-o împotriva neamului omenesc; ea desființează blestemul și înșelăciunea făcând să răsară adevărul; prin întrupare credința se răspândește iar îngerii cu oamenii comunică și conviețuiesc, lumea cerească și cea pământească se întâlnesc. Toate sunt reasezate în armonie și comuniune așa cum a fost gândul lui Dumnezeu din veșnicie referitor la buna și dumnezeiasca rânduială a lumii noastre consemnată în Sfânta Scriptură: "Și a privit Dumnezeu toate câte a făcut și iată erau bune foarte" (Facere 1, 31)

De ce a fost nevoie de întruparea Domnului Iisus Hristos pentru îndreptarea și mântuirea noastră?

Sf. Grigore Palama răspunde la această întrebare în felul următor: "Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu Cel de mai înainte de veacuri, Cel necuprins și Cel atotputernic, Atotțiitorul, putea desigur și fără întruparea Sa să-l izbăvească pe om de moarte și de robia diavolului. Pentru că pe toate le poartă și le susține cu Cuvântul puterii Sale și toate sunt supuse stăpânirii Sale celei dumnezeiești și pe toate poate să le săvârșească. ... Dar lucrul cel mai potrivit cu firea și slăbiciunea noastră, și care se potrivea cel mai bine și Celui ce-l lucra, era întruparea Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta era și după dreptate, căci nimic

*"Acesta este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut,
mai întâi născut decât toată făptura.
El este mai înainte decât toate și toate prin El
sunt așezate.
Căci în El a binevoit Dumnezeu să
sălășluiește toată plinirea."
(Coloseni 1; 15, 17, 19)*

nedrept nu săvârșește Dumnezeu." [2] Omul cade în păcat, în moarte și în robia diavolului. Dumnezeu putea restaura neamul omenesc prin singură atotputernicia Sa. Alegerea modului de a face lucrul acesta însă L-a făcut ținând cont de cea mai potrivită cale care să fie folositoare omului. Căderea omului nu era o piedică de nedepășit pentru Dumnezeu. Alegerea căii trebuia făcută în conformitate cu gravitatea și adâncimea căderii, cu starea prezentă a omului dar și cu cea respectării darului mare pe care Dumnezeu îl acordă omului întru început – libertatea de a alege.

Dumnezeu știa slăbiciunea omului dintru începuturi dar a prevăzut și felul în care, în cazul căderii, se va face restaurarea lui. Ea îl va ajuta pe om să-l recunoască pe Dumnezeu ca și Creator și Ocrotitor al său: "Dumnezeu, Cel care are toată stăpânirea, - spune Sf. Grigore Palama - când a făcut neamul oamenilor prin Cuvântul Său, a văzut și slăbiciunea firii lor; a văzut anume că acestea nu va fi în stare să cunoască prin ea însăși pe Făcătorul, nici să dobândească înțelegerea Lui, devreme ce El este nefăcut, iar făpturile sunt făcute, și El este netrupesc, iar oamenii s-au plăsmuit jos, în trupuri; și că peste tot e mare lipsa de putere a celor făcute, pentru înțelegerea și cunoștința Celui ce le-a făcut. ... Dumnezeu fiind bun îi face părtași de chipul Domnului nostru Iisus Hristos și-i zidește după chipul și asemănarea Lui, ca, printr-un astfel de har, cunoscând chipul, adică pe Cuvântul Tatălui, să poată să dobândească prin El înțelegerea Tatălui, și, cunoscând pe Făcătorul, să trăiască viața multumită și cu adevărat fericită." [3] Între creatură și Creator există o diferență ontologică fundamentală – creatul și Cel necreat, făcutul și Cel nefăcut, cuprinsul și Cel necuprins. Înțelegerea și cunoașterea omului în ce îl privește pe Dumnezeu depindeau de credință, de ascultarea poruncii date și de har. Viața autentică a omului așa cum a fost contemplată de Dumnezeu, Creatorul său, din veșnicie, depindea de harul dumnezeiesc reflectat în cuvânt și faptă. Prin îndepărtarea de acestea viața, înțelegerea și cunoașterea omului suferă o transformare care îi limitează relația cu Dumnezeu, îndepărtându-L de Acesta, și îi denaturează înțelegerea despre sine însuși.

De aceea era nevoie ca omul să fie făcut din nou părtaș chipului lui Dumnezeu – Domnul nostru Iisus Hristos – care urma să-l reclădească pe acesta și să-i dea posibilitatea de a se asemăna cu El. Prin aceasta omul avea să dobândească înțelegerea despre Dumnezeu Tatăl și despre viața veșnică.

Cel care era Singurul și Cel mai potrivit să vorbească de Dumnezeu Tatăl Cel veșnic cunoscându-L era Fiul: "Căci în nici un alt fel nu am fi putut învăța lucrurile lui Dumnezeu, - spune Sf. Irineu de Lyon - dacă Stăpânul nostru, existând ca și Cuvânt, nu ar fi devenit om. Căci nici

o altă ființă nu avea puterea de a ne descoperi lucrurile Tatălui, în afară de Cuvântul Său propriu.”[4] Învățătura despre Dumnezeu și adevărata Lui cunoaștere și implicat a adevărata înțelegere a firii omenești nu putea fi descoperită de altul decât de Fiului lui Dumnezeu. El era singurul care fiind veșnic născut din Tatăl, și deoființă cu El și cu Duhul Sfânt, cunoștea deplin dumnezeirea, fiind El Însuși Dumnezeu, și ne putea împărtăși din această cunoaștere spre îndreptarea, vindecarea și mântuirea noastră. Dreptii Vechiului Testament, prorocii și regii aleși de Dumnezeu au vorbit din încredințarea Lui, inspirați fiind de El. Dar Cel care avea să întărească tot ceea ce aceștia au spus și să împlinească totul nu putea fi altul decât Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Taina nașterii din veci a Fiului din Tatăl precum și taina întrupării Domnului Hristos din Fecioara Maria în timp depășesc înțelegerea și rânduiala firii: “Astăzi, - astăzi spune Sf. Ioan Gură de Aur - Cel născut din Tatăl mai presus de minte și de cuvânt, pentru mine Se naște din Fecioară, tot mai presus de minte și de cuvânt. Atunci S-a născut din Tatăl după fire mai înainte de veci, după cum știe Cel ce L-a născut. Astăzi se naște iarăși mai presus de fire, după cum știe harul Duhului cel Sfânt. Cu adevărat din Dumnezeu, Dumnezeu S-a născut și cu adevărat Același, din Fecioară, om s-a născut. Sus, Singurul Unul-Născut din Cel Nenăscut, jos, Singurul Același-Unul-Născut din singură Fecioara.”[5] Întruparea s-a făcut biruind rânduiala firii omenești pentru că aceasta era marcată de păcatul lui Adam și pătimii.

Sf. Grigore Palama spune că întruparea s-a făcut prin îmbrăcarea firii noastre omenești de către Fiul lui Dumnezeu pentru arăta că Creatorul a făcut-o la început pe aceasta curată, fără de pătimă. Păcatul și patimile au pus stăpânire pe firea omului datorită ispitei celui rău, căderii și îndepărtării omului de Dumnezeu: “Fiindcă, dacă nu s-ar fi întrupat în om Cuvântul care este de-a pururea cu Tatăl, - spune Sf. Grigore Palama -, s-ar fi crezut că păcatul există prin firea sa în om, căci din veci nu a fost niciodată om fără de păcat; și s-ar fi putut întâmpla să se strămute asupra Ziditorului osândirea, ca și cum nu ar fi fost El un Ziditor al celor bune (...) Din această pricină a luat Dumnezeu firea omenească, ca să o arate pe ea îndeajuns de nepăcătoasă și de curată, încât să se poată uni cu El prin ipostas și să dăinuiește împreună cu El în veci.”[6] Întruparea arată bunătața creației făcute de Dumnezeu, a lumii noastre și a firii omului. Ea întărește cuvintele Scripturii și dovedește lucrarea inspirată a Duhului Sfânt în ea.

Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu se face pentru a-l purta pe omul care căzupe sub influența simțurilor și materialității la Cel nevăzut, Creatorul Său. Cunoașterea lui Dumnezeu de către om nu se va face doar prin cuvinte ci prin participare directă la Cuvântul și Fiul lui Dumnezeu. Prin întrupare El va recrea această unitate dăruită de Dumnezeu la început lui Adam și chiar o va depăși: “Se biruiește firea, se biruiește și hotarul rânduiei, acolo unde voiește Dumnezeu - spune Sf. Ioan Gură de Aur. ... Cel Unul-Născut, mai înainte de veci, Cel nepipăit, Cel curat, Cel netrupesc, a intrat în trupul meu cel văzut și stricăcios. Pentru ce? Pentru că fiind văzut să mă învețe, și învățându-mă să mă povățuiesc spre ceea ce nu se vede. ... Pentru aceasta a îndurat ca să-L vedem cu trupul, ca să risipească îndoiala.”[7] În chip de negrăit, Dumnezeu Cel necuprins și nefăcut, se unește cu omul cel limitat și cuprins. În același chip de negrăit, în această unire după ipostas, omul este ridicat la demnitatea de fiu după har al lui Dumnezeu. Firea omului în Hristos se învesmăntează cu strălucirea ei de odinioară pe care ucenicii o întrebău pe Muntele Taborului.

Prin întruparea Fiului lui Dumnezeu firea noastră capătă o nouă viață și o nouă înțelegere. Ea devine locaș al Fiului lui Dumnezeu și participantă înțelegătoare după ipostas la lucrarea mântuitoare a Lui pentru om: “De asta ia trupul meu, ca eu să-l fac în minte loc Cuvântului Lui -

spune Sf. Ioan Gură de Aur. Îmi ia trupul meu, ca să-mi dea Duhul Lui. Îmi dă și-i ia, ca să-mi dea visterie de viață. Îmi ia trupul meu, ca să mă sfințească. Îmi dă Duhul Lui, ca să mă mântuiească.”[8] Întruparea Fiului lui Dumnezeu înseamnă rectorirea naturii noastre omenești. Mintea omului, îndepărtată prin ispita celui rău de la prezența și contemplarea Cuvântului lui Dumnezeu, redevine locaș al acestei prezențe și-L privește pe Cuvântul “fată către fată”. O face așa cum o făcea Adam cel dintâi. Trupul cel purtător de moarte primește Duhul cel Sfânt și devine purtător de viață veșnică. Din trup muritor devine trup sfânt și sfințitor. Din trup lipsit de suflare duhovnicească și îndreptat spre moarte devine trup transfigurat părăs al mântuirii. Întreaga fire omenească este pătrunsă - cuget, suflet și trup - de lucrarea răscumpărătoare, transfiguratoare și mântuitoare a lui Dumnezeu. Omul se apropie de statura duhovnicească pentru care a fost creat - adică chip și asemănare a lui Dumnezeu.

Lubiți frați și surori în Domnul,

Sărbătoarea Nașterii Domnului să ne fie ocazie de întărire și binecuvântare, de îndrăzneală și curaj în propovăduire. Hristos a venit și a locuit printre noi. Locuiește și acum prin har și prin Trupul și Sângele Său de care ne împărtășim în Sfânta Liturghie.

Anul 2024 dedicat pastorației și îngrijirii bolnavilor și Sfinților tămăduitori fără de arginți ne-a îndreptat atenția spre cei de lângă noi, cu slăbiciuni și neputințe, cu nevoi speciale și boli, dar și spre cei care ne dau curaj și ne inspiră în lucrarea aceasta de ușurare a suferinței și purtare a greutăților celor împovărați. Sfinții tămăduitori ne sunt călăuze, inspirație și ajutor. De asemenea, ne-am bucurat în mod special de canonizarea noilor sfinți martiri și mărturisitori români din temnițele comuniste. Pe unii dintre ei, credincioșii noștri i-au cunoscut personal și au primit de la ei binecuvântare. Ce poate fi mai extraordinar decât a trăi printre sfinți. Ei au fost și sunt sfinții zilelor noastre; ei sunt sfinții generațiilor care ne-au crescut și ne-au transmis credința în Dumnezeu. La fel, și acum, sunt alți și alți sfinți care trăiesc printre noi. Pe unii îi vom cunoaște încă din timpul vieții pe alții doar în împărăția lui Dumnezeu. Fiecare sfânt este un chip al lui Dumnezeu, fiu după har, Hristos la scară umană. Fiecare dintre ei ne dau curaj și ne întăresc arătându-ne că Biserica și Împărăția cerurilor nu este departe de noi; ea este chiar lângă și printre noi.

Să îndrăznim să purtăm pe umerii noștri ceea ce au purtat sfinții: greutățile vieții, suferințele provocate de cei potrivnici, persecuțiile sistemelor sociale sau politice fără de Dumnezeu și alte nenumărate dificultăți izvorâte din realitățile păcătoase ale vremurilor noastre. Să arătăm însă în același timp și bucuria comuniunii cu Dumnezeu și cu harul Său, curajul mărturisirii, claritatea deciziei venite din discernământul luminat de lucrarea Duhului Sfânt, din nevointa îndelungată a rugăciunii, a osteneții trupesti și sufletești.

Să trăim toate acestea cu bucuria, entuziasmul și așezarea care vin de la sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos care ne comunică felul în care Dumnezeu a găsit calea de a pune totul în rânduiala convenită firescului uman.

Cu ocazia sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, vă adresez urare Sf. Ap. Pavel: “Harul fie cu voi cu toți! Amin” (Evrei 13, 25).

O sărbătoare a Nașterii Domnului întru har și bucurie!
Un An Nou binecuvântat!

Al vostru frate întru rugăciune către Hristos Domnul,
† IOAN CASIAN
Saint-Hubert/Montreal 2024

Note

[1] Sf. Ioan Gură de Aur. Predici la sărbători împărătești și cuvântări de laudă la Sfinți. EIBMBOR, București 2006, p. 29

[2] Sf. Grigore Palama. Omilii (vol. I). Ed. Anastasia, București, 2004, p. 221

[3] Sf. Atanasie cel Mare. Tratat despre întruparea Cuvântului. EIBMO, București, 2010, p. 152-154

[4] Sf. Irineu de Lyon. Împotriva erezilor. Ex Fontibus, Jackson, MI, 2020, p. 508

[5] Sf. Ioan Gură de Aur. Predici, p. 25

[6] Sf. Grigore Palama. Omilii, p. 229-230

[7] Sf. Ioan Gură de Aur. Predici, p. 26

[8] Idem, p. 27

THE
FAITH
magazine

Romanian Orthodoxy in America

YES! I want to subscribe to Credința / The Faith Magazine.
One year subscription (4 issues) — \$ 10 USD / 15 CAD

YES! Please send me the 2023 The Faith Almanac
(Almanahul Credința) — \$ 10 USD / 12 CAD

Make checks payable and mail to:
Vă rugăm să trimiteți comanda pe numele și adresa Arhiepiscopiei:

Romanian Orthodox Metropolia of the Americas
5410 North Newland Avenue • Chicago IL 60656-2026 • USA

Name:

Address:

City:

State:

Zip:

Country:

Phone:
